

Program <i>Programme</i>	5
Sprievodný program <i>Side Events</i>	28
Asociácia Bratislava v pohybe <i>Bratislava in Movement Association</i>	36

HLAVNÝ ORGANIZÁTOR | LEAD ORGANIZER

Asociácia Bratislava v pohybe | Bratislava in Movement Association

SPOLUORGANIZÁTORI | CO-ORGANIZERS

Slovenské národné divadlo, Mestské divadlo P. O. Hviezdoslava, BKIS, A4 – priestor súčasnej kultúry,
Vysoká škola múzických umení v Bratislave

UMELECKÁ RIADITEĽKA A DRAMATURGIČKA FESTIVALU | ARTISTIC DIRECTOR AND DRAMATURGY OF FESTIVAL

Miroslava Kovářová

VÝKONNÁ RIADITEĽKA | EXECUTIVE DIRECTOR

Katarína Figula

PRÍPRAVNÝ VÝBOR | PREPARATORY COMMITTEE

Katarína Ďuricová, Katarína Figula, Dana Freyerová, Miroslava Kovářová, Nikola Kökenyová, Mária Lacková, Ivana Zlatňanská

ORGANIZAČNÝ VÝBOR | ORGANIZATION COMMITTEE

Katarína Ďuricová, Katarína Figula, Dana Freyerová, Miroslava Kovářová, Nikola Kökenyová, Mária Lacková, Ivana Zlatňanská

PARTNERI FESTIVALU | PARTNERS OF THE FESTIVAL

Art Hotel William, Hotel Lindner, FF Print

MEDIÁLNI PARTNERI FESTIVALU | MEDIA PARTNERS OF THE FESTIVAL

RTVS, RÁDIO FM, RÁDIO DEVÍN, DENNÍKN, JCDECAUX, INBA, ZOZNAM, HASHTAG, FEMINITY, PREDPREDAJ, SITA, WEBNOVINY, CITYLIFE
BRATISLAVSKÉ NOVINY, STARTITUP, DIGITALIA, TANEC, KØD

FESTIVAL Z VEREJNÝCH ZDROJOV PODPORIL FOND NA PODPPORU UMENIA | SUPPORTED USING PUBLIC FUNDING BY

SLOVAK ARTS COUNCIL

S FINANČNÝM PRÍSPEVKOM | WITH FINANCIAL SUPPORT OF

Nadácia Bratislava | Bratislava Foundation, Nadácia Tatra Banky | Tatra Banka Foundation, Goethe inštitút | Goethe Institute,
Taliansky kultúrny inštitút Bratislava | Italian Culture Institute Bratislava, České centrum | Czech Centre

Bratislava v pohybe 2020

Zostavila: Miroslava Kovářová

Preklad: Linda Fintorová

Vydavateľ: Asociácia Bratislava v pohybe

Obálka s použitím fotografie: Paolo Paggi

Milí diváci,

Všetci organizátoři kulturních podujatí na Slovensku zažívají od marca veľkú lekciu z výdrže a flexibility. Ako plynuli dni karantény, a postupne sa uvoľňovali obmedzenia, začali sme dúfať, že diváci ani tento rok neprídu o možnosť vrátiť sa do divadla aby videli, počuli, vnímali a užili si bezprostredný kontakt s tanečným umením. Nútená prestávka otvorila nové možnosti prezentácie tanca, ale myslím si, že väčšinu z nás digitálna forma podania tanečného umenia oslovila len na chvíľu. Bolo veľmi prínosné nazrieť do všetkých dočasne pootvorených archívov a pripomenúť si mnohé míľniky na ceste vývoja tanečného umenia, ale... Každé interpretačné umenie dozrieva v bezprostrednom kontakte s divákom, katarzia zážitku je ozajstná len v danom okamihu prepojenia javiska s hľadiskom, a preto nesmieme rezignovať na živý kontakt s obecenstvom.

Bratislava v pohybe vám v tomto roku ponúka osem predstavení hlavného programu. Veľmi silné zastúpenie bude mať po dlhšom čase Nemecko, predstavíme už tradične umelcov z Talianska a Českej republiky, zastúpenie bude mať aj Grécko. V rámci situácie v USA sme museli v programe zrušiť predstavenie Kimberly Bartošik a ešte na jar, s prvou vlnou pandémie, nám odriekla účasť austrálska skupina Shaun Parker. Veríme však, že obe skupiny ešte privítame na festivale v budúcnosti. V ponuke máme až dve predstavenia zo Slovenska, už tradične Divadlo Štúdio tanca a uvedieme premiéru Yuriho Korca & Co.

Na festivale nebudú chýbať sprievodné aktivity, dve predstavenia site specific maďarských a nemeckých umelcov a dva workshopy pre študentov VŠMU.

Príbeh dvadsiateho štvrtého ročníka festivalu nás bude držať v napätí asi až do samého konca. S obnoveným a posilneným tímom sme sa pochtivo pripravovali, ale všetci vieme, že situácia sa môže každým dňom zvrtnúť neželateľným smerom. Veríme však, že sa tak nestane a i keď s obmedzeným počtom divákov, festival bude silným dôkazom toho, že je u nás stále veľa milovníkov tanca, ktorí majú potrebu zažívať a poznávať nové formy tanečného umenia v bezprostrednom kontakte s ním.

Ďakujem všetkým spoluorganizátorom a podporovateľom festivalu za ich dôveru a pomoc, ktorú sme v tomto roku naozaj potrebovali.

Vitajte na festivale!

Miroslava Kovářová
Umelecká riaditeľka festivalu

Dear spectators,

Since March, all organizers of cultural events in Slovakia have been learning a lesson in endurance and flexibility. As the days of lockdown were passing by and gradually the restrictions were being loosened, we began hoping that the audiences will be able to return to the venues to listen to, watch and experience dance performances live. The forced pause opened up new possibilities of presenting dance, but I believe that most of us enjoyed digital presentations of dance only for a short time. It was very helpful to be able to access all the temporarily opened archives and to remind oneself of the milestones of dance, but... Every kind of performing art ripens in direct contact with the audience, the catharsis is real only in the moment of the deep connection between the stage and the auditorium and so we mustn't give up the real contact with audience.

This year, the Bratislava in Movement festival contains eight performances of the main program. After a longer time, very strong representation will come from Germany, traditionally there will be artists from Italy and the Czech Republic as well as Greece. Due to the situation in the US, we had to cancel the performance of Kimberly Bartošik and earlier in spring, the Australian company Shaun Parker cancelled their performance. We hope we will be able to see both companies perform in Bratislava at a later point. We have two performances from Slovakia, traditionally the Dance Studio from Banská Bystrica and we will premiere a piece by Yuri Korec & Co.

There will be side events, two site specific performances by German and Hungarian artists and two workshops for students of the Academy of Performing Arts.

The story of the twenty fourth edition of the festival will be probably thrilling until the very end. With our renewed and stronger team we have been preparing everything as best as we could, but we all know that the situation can turn to the worst at any moment. We hope that this won't happen and even with a restriction on audience numbers the festival will be a strong proof of the fact that there are many fans of dance, who feel the need to experience and get to know new dance forms in a direct contact with the performers.

I want to thank all co-organizers and supporters of the festival for their trust and help which was really needed this year.

Artistic director of the festival

Hlavný organizátor:

Spoluorganizátori:

Festival z verejných zdrojov podporil:

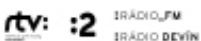
Projekt finančne podporili:

Partneri:

Mediálni partneri:

ĎAKUJEME | THANK YOU

Peter Kováč, Katarína Hulíková Heidingerová, Lívia Paszmar, Adriana Šulíková, Zuzana Beniačová, Zuzana Uličianska, Dušan Bustin, Alena Babichová, Lýdia Šándorová, Andrea Mlynárová, Andrea Vavra, Henrieta Hrubá, Jana Brisudová, Janka Imrichová, Mariana Jaremková, Nicola Annusová, Ingrid Jarunková, Zuzana Pintérová, Vladimír Dobrovič, Martin Štamm, Oliver Obernauer, Kristína Turanová, Viliam Švarda, Patrik Pačes, Gabriela Gažová, Patrik Shinwari,

Slovák & Friends

Program | Programme

4. a 5. október Štúdio SND Silvia Gribaudi (Taliansko | Italy)
9. október A4 Yuri Korec & Co. (Slovensko | Slovakia)
10. október A4 Temporary Collective & Dame de Pic
(Česká republika, Belgicko | Czech republic, Belgium)
13. október Činohra SND Staatstheater Mainz | Sharon Eyal (Nemecko | Germany)
17. október MDPOH RootlessRoot (Grécko | Greece)
18. október A4 Masako Matsushita (Taliansko | Italy)
Joy Alpuerto Ritter (Nemecko | Germany)
20. október A4 Divadlo Štúdio tanca (Slovensko | Slovakia)

SPRIEVODNÝ PROGRAM | SIDE EVENTS

27. september Foyer SND Máté Mészáros (Maďarsko | Hungary)
22. október ulice mesta Go Plastic (Nemecko | Germany)
12. október VŠMU Workshop Marija Slavec (Nemecko | Germany)
16. október VŠMU Workshop Linda Kapetanea a Jozef Fruček (Grécko | Greece)

Pod záštitou primátora Hlavného mesta SR Bratislavy Matúša Valla.

The festival is held under the auspices of the Mayor of Bratislava Matúš Vallo.

Vstupenky | Tickets online: www.abp.sk; www.snd.sk; www.predpredaj.sk

V predpredaji SND a hodinu pred predstavením v divadlách | Advance sale of SNT and one hour before the show in the theatres.

Silvia Gribaudi (Taliansko | Italy)

SILVIA GRIBAUDI je rodáčka z Turína, ktorá vo svojej tvorbe hľadá prieniky performatívneho umenia, tanca a divadla a sústreďuje sa na výskum tela a na vzťah s publikom. Jej poetika je postavená na dialógu a ukotvená v sociálnom a kultúrnom rámci, v ktorom vznikajú jej predstavenia. Jej umelecký slovník by sa dal charakterizovať ako stret tanca so surovým, empatickým humorom. V roku 2009 vytvorila dielo *A corpo Libero*, za ktoré získala cenu poroty aj publika na súťaži Giovane Danza d'Autore. Choreografia sa dostala aj na Aerowaves Dance Across Europe, bola uvedená na Bienále v Benátkach, na Dublin Dance Festival, Edinburgh Fringe Festival, Dance Victoria Canada, Festival Do Disturb v Paris Palais De Tokyo, aj na festival Santarcangelo.

V rokoch 2013 až 2015 sa Silvia sústredila na telo a nahotu a svoj výskum začala choreografiami ako *The film contains nudity* a *What age are you acting? – Le et à relative* (projekt Actyourage). V roku 2017 ju vybrali do choreografickej siete Resi Dance Anticorpi XL Network 2017. V rokoch 2016 a 2017 režírovala a vytvorila tri predstavenia (*My Place, Felice* a *R. OSA_10 esercizi per nuovi virtuosismi*), v ktorých sú stredobodom záujmu telá tanečníkov so svojou expresívnou identitou.

V roku 2017 mala v Kanade premiéru choreografia *Empty. Swimming. Pool*, taliansko-kanadská koprodukcia v spolupráci s Tarou Cheyenne Frienderberg. V tom istom roku sa predstavenie *R. OSA* dostalo na shortlist cien Ubu a Rete Critica. V decembri 2018 mala premiéru choreografia *Graces*, projekt, ktorý vybrali na CollaborAction#4 2018|2019 a v roku 2019 performance *Humana Vergogna* ako súčasť Európskeho hlavného mesta kultúry Matera a#Reteteatro41. CollaborAction#4 2018|2019. Silvia momentálne pracuje na novom projekte *Mon Jour!*, ktorý je koproduciou Torino Festival|Teatro Stabile di Torino (ako súčasť európskeho projektu Corpo Links Cluster) a Teatro Stabile del Veneto. Tvorba Silvie Gribaudi zosobňuje ľahkosť, iróniu a slobodu. V roku 2021 bude mať premiéru projekt *Out of Planet*, ktorý vzniká v spolupráci s libanonským tanečníkom Abou Diabom v rámci Etape Dance Project.

MATTEO MAFFESANTI

Režisér, tvorca videí a sociálneho divadla je absolvent Teatro Nucleo vo Ferrare pod vedením Cory Herrendorf. Matteo adaptuje divadelný a kinematografický jazyk v rôznych umeleckých a sociálnych prostrediach. V roku 2008 založil Elevator Bunker Association, kde

vyvíja projekty a workshopy participatívnej tvorby videí a divadla pre školy a vzdelávacie centrá a realizuje predstavenia a krátke filmy. V roku 2011 začal spolupracovať s talianskym performatívnym umelcom Alessandrom Sciarronom, s ktorým spolupracoval na projektoch *Folk-s, Will you still love me tomorrow?* a *Aurora*.

Od roku 2012 sa ako vizuálny umelec podieľa na choreografických výskumných projektoch, ktoré podporuje Opera Estate Festival Veneto.

V roku 2013 bol spolu s choreografkou Tizianou Bolfe Briaschi spoluautorom predstavenia *VOR*, ktoré bolo na shortliste Premio Arte Laguna.

V roku 2014 sa zoznámil so Silviou Gribaudi, s ktorou začal dlhodobú spoluprácu na niekoľkých lokálnych projektoch, ktorých cieľom je zapojiť miestne komunity a vytvárať kolektívne performatívne akcie. V roku 2015 realizoval videoreportáž *88 Giornelle farm Australiane*, v produkcii Fondazione Migrantes v Ríme, ktoré sa dostalo na shortlist mnohých talianskych festivalov. V roku 2016 spoluzakladal filmovú produkčnú spoločnosť Samekh Film. V súčasnosti pracuje na svojom prvom hranom filme *Silvia* spolu s Jole Film production.

SILVIA GRIBAUDI

Born in Turin, her language as an artist and choreographer intersects performing art, dance, and theatre, focusing on the research on body and on the relationship with the audience. Her poetics constantly resorts to dialogue and is embedded in the social and cultural framework where her performances develop. Her artistic language could be summarised as the encounter of dance with a raw, empathetic humour. In 2009 she created A corpo Libero, a piece with which she won both the audience and the jury prize at the Giovane Danza d'Autore contest; the piece was also selected by Aerowaves Dance Across Europe, was presented at the Venice Biennale, at the Dublin Dance Festival, at the Edinburgh Fringe Festival, at Dance Victoria Canada, at the Festival Do Disturb at the Paris Palais De Tokyo, and also at the Santarcangelo Festival.

From 2013 to 2015 she focused on body and nudity and started this research by creating performances such as: The film contains nudity and What age are you acting? – Le età relative (an Act your age project). In 2017 she was selected in Italy among the choreographers of the Resi Dance Anticorpi XL Network 2017. In 2016 and 2017 she directed and choreographed three different performances (My Place, Felice, and R. OSA_10 esercizi per nuovi virtuosismi), where the body of performers becomes the main focus, thanks to its expressive identity.

Foto: Matteo Maffesanti

In 2017 she premiered in Vancouver, Canada, with *Empty. Swimming. Pool*, an Italian-Canadian co-production with Tara Cheyenne Frienderberg. In the same year R. OSA was shortlisted for the Ubu prize and Rete Critica prize. In december 2018 she premiered with **Graces**, the project selected by CollaborAction#4 2018|2019, and in 2019 with the performance *Humana Vergogna*, as part of the poetry of shame of Matera European Capital of culture 2019 and #Reteteatro41.

Among other projects, Silvia is also developing a new work, *Mon Jour!*, co-produced by Torino Festival|Teatro Stabile di Torino (as part of the European project *Corpo Links Cluster*) and by Teatro Stabile del Veneto, premiering in 2020. Silvia Gribaudo's works embody lightness, irony, and freedom. She will also premiere in 2021 with *Out Of Planet*, a project developed with Lebanese dancer *Abou Diab* in the frame of *Etape Danse* Project.

MATTEO MAFFESANTI

Director, videomaker and social theatre operator, he graduated from Teatro Nucleo of Ferrara, directed by Cora Herrendorf. He adopts the theatrical and cinematographic language in various artistic and social settings. He approaches cinema through several analysis, shooting and screenwriting workshops.

In 2008 He establishes Elevator Bunker Association, where he develops projects and workshop of participatory video-making and theatre, in schools and educational centers, realising several performances and short films. In 2011 he starts collaborating with Alessandro Sciarroni, italian performing artist, developing the projects *Folk-s, Will you still love me tomorrow?* and *Aurora*.

Since 2012 he takes part as visual artist in many international choreographic research projects promoted by Opera Estate Festival Veneto.

In 2013 he is co-author with choreographer Tiziana Bolfe Briaschi of VOR, performance shortlisted for Premio Arte Laguna Prize of Venice.

GRACES

In 2014 he meets Silvia Gribaudi with whom he starts a consistent collaboration in several local projects with the aim of valuing local people by designing a collective performative action. In 2015 he realises the video reportage 88 Giorni nelle farm Australiane produced by Fondazione Migrantes of Rome, shortlisted in many Italian festivals. In 2016 he co-founds a film production company named Samekh Film. He is currently involved in the making of his first feature film in collaboration with Jole Film production company Silvia.

Foto: Matteo Maffesanti

Choreografia | Choreography: Silvia Gribaudi
Dramaturgia | Dramaturgy: Silvia Gribaudi a Matteo Maffesanti
Svetlá | Lights: Antonio Rinaldi
Kostýmy | Costumes: Elena Rossi
Účinkujú | Performed by: Silvia Gribaudi, Siro Guglielmi, Matteo Marchesi a Andrea Rampazzo
Asistent techniky | Assistant Technician: Theo Longuemare
Technický riaditeľ | Technical Director: Leonardo Benetollo
Produkcia | Production: Zebra
Koprodukcia | Co-production: Santarcangelo dei Teatri
S podporou | Supported by: MIBACT

Graces je projekt inšpirovaný troma gráciami, plastikou, ktorú vytvoril Antonio Canova v rokoch 1812 až 1817. Tri dcéry boha Dia – Euphrosyne, Aglaea a Thalia – vyžarovali nádheru, radosť a prosperitu. Na scénu prichádzajú tri mužské postavy v priestore a čase niekde medzi ľudským a abstraktným, mieste, kde sa stretáva muž a žena bez role, a tancujú do rytmu samotnej prírody.

Na scéne sú tri mužské postavy (Siro Guglielmi, Matteo Marchesi, Andrea Rampazzo) spolu so Silviou Gribaudi, ktorá sa rada definuje ako „autorka tela“, pretože jej poetika pozdvihuje nedokonalosť na umeleckú formu vďaka priamemu, krutému a empatickému komickému štýlu bez hraníc medzi tancom divadlom a performatívnym umením. Počas posledných desiatich rokov Silvia Gribaudi spochybňuje rodové stereotypy, mužskú a ženskú identitu a koncept virtuozity v tanci aj v každodennom živote, a rozširuje ich za hranice klíše a predstierania. Graces vzniklo vďaka kritickej, vizuálnej a režisárskej podpore Mattea Maffesantiho, ktorý sprevádzal celý umelecký projekt pozostávajúci z niekoľkých pracovných fáz a jeho súčasťou boli workshopy s miestnou komunitou inšpirované choreografickým materiálom vyvinutým v projekte.

„Silvia je talianskou prorokyňou slobodného tela. Nie padajúceho, gymnastického tela, ktoré je tak spojené so silou a svalstvom, ale skutočne slobodného tela, ktoré sa uvoľnilo zo svojich povinností, ku ktorým ho toľké kultúry nútili. Myšlienka skúmať ideu niečoho krásneho, a súčasne kultúrne relatívneho, je zdravým a dôležitým princípom. Nádhera, radosť, prosperita vyžarujúca z troch grácií, troch základných bodov, ktoré Canova vytesal do mramoru, je to, čo Gribaudo dokáže oslobodiť od časových a rodových stereotypov a odhaľuje cez balzam irónie.“

Roberto Canziani v Quantescene! Cose di Teatro

Graces is a project inspired by The Three Graces, sculpture created by Antonio Canova between 1812 and 1817. Zeus' three daughters – Euphrosyne, Aglaea and Thalia – radiated splendour, joy and prosperity. Three male figures take the stage in a space and time suspended between the human and the abstract: a place where male and female meet, without roles, and dance to the rhythm of nature itself.

On stage there are three male performers (Siro Guglielmi, Matteo Marchesi, Andrea Rampazzo) together with the author Silvia Gribaudo, who likes to define herself as 'author of the body' because her poetics elevates imperfections to an art form with a direct, cruel and empathetic comic style without any boundaries among dance, theatre and performing arts.

Over the past ten years, Silvia Gribaudo has been questioning gender stereotypes, female and male identities and the concept of virtuosity in dance and daily life, expanding beyond clichés and appearances. Graces was realised thanks to the critical, visual and directorial support of Matteo Maffesanti (director, social theatre operator and videomaker) who followed through the entire artistic process with Silvia Gribaudo, with several working phases involving workshops for local people inspired by the choreographic material developed in the project.

“Silvia is the Italian prophet of free body. Not a tumbling, gymnastic body, which is so connected to strength and muscles, but a truly free body, that has set itself free from the obligations and duties to which so many cultures have forced it. And so, in order to investigate how the idea of something Beautiful, as well as culturally relative, is a vital and healthy principle. Splendour, joy, prosperity radiate from the Three Graces, three cardinal points set by Canova into marble, which Gribaudo manages to set free from time and gender stereotypes, and reveals through the balm of irony.”

Roberto Canziani in Quantescene! Cose di Teatro

Project realized with the contribution of ResiDance XL – luoghi e progetti di residenza per creazioni coreografiche, action of the network Anticorpi XL – Network Giovane Danza D'autore, coordinated by L'arboreto Teatro Dimora di Mondaino e IntercettAzioni – Centro di Residenza Artistica della Lombardia – progetto di Circuito CLAPS e Industria Scenica, Milano Musica, Teatro delle Moire, Zona K Artistic residencies: Klap – Maison Pour la danse Marseille, Centro per la Scena Contemporanea|Operaestate Festival del Comune di Bassanodel Grappa, Orlando Bergamo, Lavanderia a Vapore Centro di Residenza per la danza regione Piemonte, L'arboreto – Teatro Dimora|La Corte Ospitale: Centro di Residenza Emilia-Romagna, ARTEFICI – Artisti Associati di Gorizia, Dansstationen, Danscentrum Syd, Skånesdansteater Malmö Sweden and with the support of Centro di Residenza Armunia|CapoTrave Kilowatt. CollaborAction#4 2018|2019 – in collaboration with festivals ad theatrical seasons organised by Rete Anticorpi, Ater Circuito Regionale Multidisciplinare, Associazione Mosaico Danza|Interplay, Piemonte Dal Vivo, Amat, Arteven, Fondazione Teatro Comunale di Vicenza, Associazione Artedanzae 20, Teatro Pubblico Pugliese, C.L.A.P. Spettacolodalvivo, Associazione Armunia, Fondazione Toscana Spettacolo Onlus.

www.silviagribaudo.com

Yuri Korec & Co. (Slovensko | Slovakia)

YURI KOREC

Slovenský choreograf, tanečný interpret a certifikovaný Rolfer™. Počas svojej kariéry spolupracoval s mnohými európskymi tanečnými skupinami a v poslednej dobe pracuje predovšetkým v slovenskom umeleckom prostredí prostredníctvom občianskeho združenia Skrzprst.

Mgr. art. Juraj (Yuri) Korec, ArtD. v roku 2002 ukončil magisterské štúdium na Vysokej škole múzických umení v Bratislave. V tom istom roku založil v Bratislave v spolupráci so slovenskou choreografkou Martou Polákovou združenie pre súčasný tanec DAJV.

O dva roky neskôr začal pôsobiť ako umelec na voľnej nohe v zahraničí. Jeho prvým angažmán bola práca so skupinou Editta Braun & Schauspielhaus Salzburg (Rakúsko). Odvtedy spolupracoval na medzinárodnej scéne s mnohými tanečnými spoločnosťami: Ventura Dance Company (Švajčiarsko), Retina Dance Company (Belgicko), Jean Abreu Company (UK), Cocoondance Company and Stephanie Thiersch|Mouvoir (Nemecko), cie Laroque|Helene Weinzierl (Rakúsko), and Stephanie Schober & Dance Company (UK), pričom striedavo žil v Bruseli, Londýne a Salzburgu.

Od roku 1999 tiež pravidelne vyučuje techniku súčasného tanca a tanečnú improvizáciu a pod svojím umeleckým menom Yuri Korec vytvára vlastné diela, hlavne tanečné predstavenia napríklad *ph-neutral* (2005), predstavenie s T. Halabyom, A. Petrovičom, sólové predstavenie *new bit-new beat* (2006), *habitat* (2010), tanečné sólové dielo *Zero* v spolupráci s Matanom Levkovichom a tanečné predstavenie *20|20 vision or from-BREAK-on* a filmy *Deň* (2004) a *Darkroom* (2007), či *voices* (2010) vytvorený v spolupráci|produkováný P. Bebjakom.

V súčasnosti sa zameriava na vlastnú tvorbu pod menom Yuri Korec & Co. Medzi jeho najnovšie tanečné tituly patria *d-BODY-m* (2017), *Sólo nielen pre jedno telo* (2018), *Nesólo* (2018) a *Habibi 2196–18* (2018).

Juraj nedávno absolvoval doktorandské štúdium na Vysokej škole múzických umení v Bratislave, kde zároveň vyučuje od roku 2015. Pôsobí tiež v oblasti terapie – ROLFING®, Štrukturálna integrácia. V marci 2011 sa stal prvým certifikovaným Rolferom™ na Slovensku.

YURI KOREC

Slovak choreographer, dancer and certified Rolfer™.

During his career he has cooperated with numerous dance companies around Europe. In recent years he has been mostly active in the Slovak dance scene through his cooperative Skrzprst.

Yuri completed his studies at the Academy of Music Arts in Bratislava. In the same year he co-founded (with the choreographer Marta Poláková) the contemporary dance association DAJV. Two years later he began his international career as a free-lance artist. His first engagement was work with Editta Braun & Schauspielhaus Salzburg (Austria). Since then, he has cooperated with Ventura Dance Company (Switzerland), Retina Dance Company (Belgium), Jean Abreu Company (UK), Cocoondance Company and Stephanie Thiersch|Mouvoir (Germany), cieLaroque|Helene Weinzierl (Austria), and Stephanie Schober & Dance Company (UK), among others. He was based in Brussels, London and Salzburg.

Since 1999 Yuri has been teaching contemporary dance technique and dance improvisation and has created pieces under his artistic name Yuri Korec, among them ph-neutral (2005), with T. Halaby, A. Petrovič, the solo new bit-new beat (2006), h a b i t a t (2010), dance solo piece Zero in cooperation with Matan Levkovich and the dance performance 20|20 vision or from-BREAK-on, as well as the films Deň (2004), DARKROOM (2007), and voices (2010) created and co-produced by P. Bebjak.

Currently Yuri is concentrating on his own work under the name Yuri Korec & Co. Among his latest pieces are d-BODY-m (2017), Sólo nielen pre jedno telo (2018), Nesólo (2018) and Habibi 2196–18 (2018).

Yuri has recently completed his ArtD. at the Academy of Performing Arts in Bratislava, where he has taught since 2015. He is also a certified therapist of ROLFING®, Structural integration. In March 2011 he became the first certified Rolfer™ in Slovakia.

SAPIENS TERRITORY

Koncept a choreografia | Concept and Choreography: Yuri Korec

Choreografia a performancia | Choreography

and Performed by: Eftychia Stefanou, Jakob Jautz, Eva Priečková, Silvia Bakočková, Zuzanna Pruska, Michal Toman, Alica Šaling

Hudba | Music: Matúš Bolka

Dramaturgia | Dramaturgy: Ivana Rumanová

Scénografia a svetelný dizajn | Set and light design: Matúš Ďuran, Tomáš Hubinský

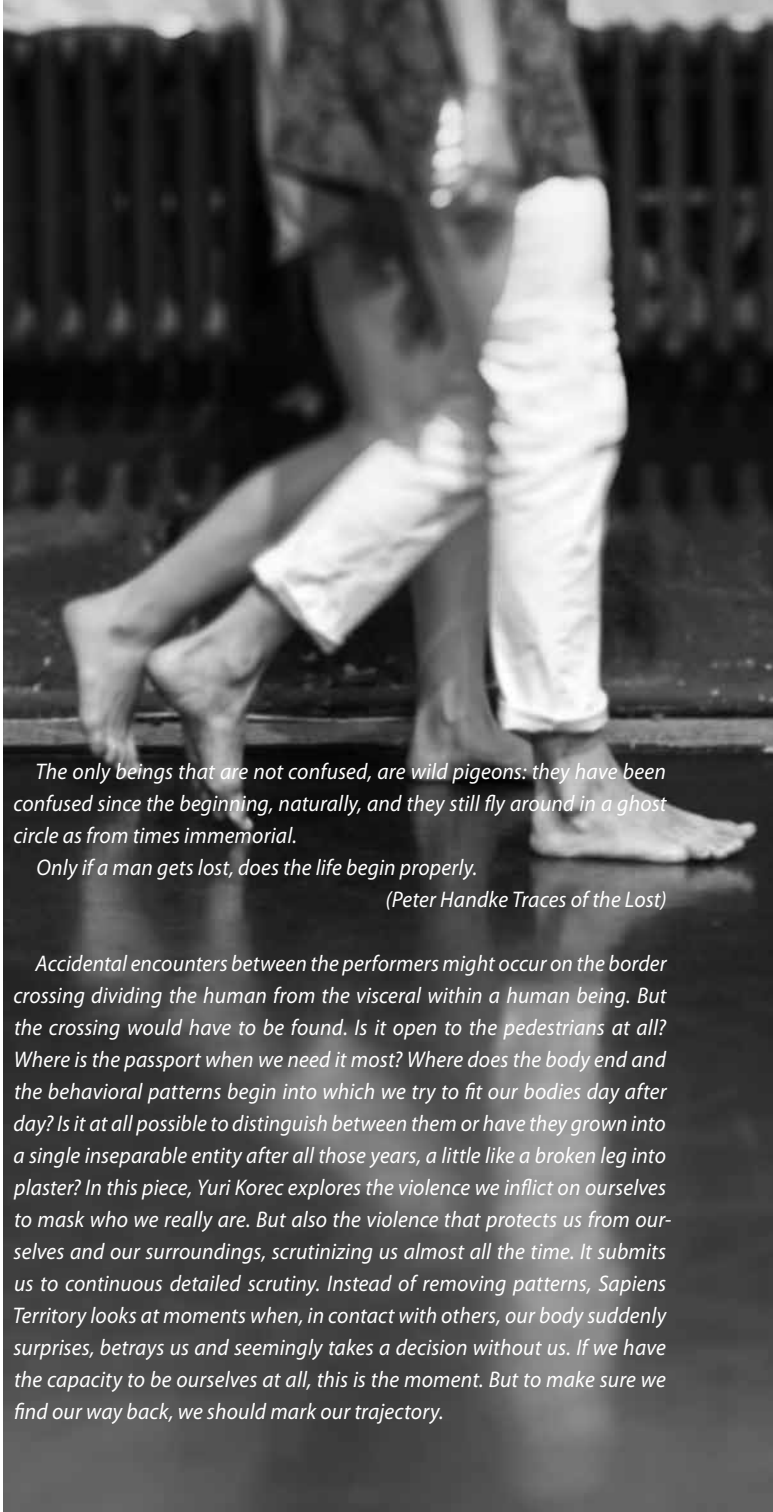
Produkcia | Produced by: Skrzprst

Jediné bytosti, ktoré nejsou zmatené, jsou divocí holubi: ti byli totiž zmatení už od počátku, od přírody, a ještě pořád létají v bludném kruhu jako odedávna.

Teprve když se člověk ztratí, začíná život se vším všudy.

(Peter Handke: Stopy zbloudilých)

Náhodné stretnutia performerov by sa mohli odohrávať na hranici oddeľujúcej v človeku ľudské od zvieracieho, to by ju ale museli nájsť. Je vôbec prechodná pre pešič? Kam sa podel pas, keď ho najviac potrebujeme? Kde končí telo a začínajú šablóny správania, do ktorých ho každodenne vtisnávame? Je vôbec ešte možné ich odlíšiť alebo za tie roky zrástli do neoddeliteľnej skrumáže, ako zlomená noha do sadry? Yuri Korec sa v diele Sapiens Territory zaoberá násilím, ktoré na sebe páchame, aby sme zamaskovali, kým sme. Ale aj násilím, ktoré nás chráni pred nami samými alebo okolím, ktoré na nás upiera zrak skoro neustále. Podrobuje ho dôslednému opakovanému skúmaniu zblízka. Namiesto odstraňovania šablón si Sapiens Territory všíma momenty, keď nás telo v kontakte s druhými náhle prekvapí, zradí a rozhodne sa akoby bez nás. Ak vôbec dokážeme byť sami sebou, bude to práve vtedy. Svoju trajektóriu si ale pre istotu označujeme, aby sme v prípade potreby našli cestu späť.

The only beings that are not confused, are wild pigeons: they have been confused since the beginning, naturally, and they still fly around in a ghost circle as from times immemorial.

Only if a man gets lost, does the life begin properly.

(Peter Handke *Traces of the Lost*)

Accidental encounters between the performers might occur on the border crossing dividing the human from the visceral within a human being. But the crossing would have to be found. Is it open to the pedestrians at all? Where is the passport when we need it most? Where does the body end and the behavioral patterns begin into which we try to fit our bodies day after day? Is it at all possible to distinguish between them or have they grown into a single inseparable entity after all those years, a little like a broken leg into plaster? In this piece, Yuri Korec explores the violence we inflict on ourselves to mask who we really are. But also the violence that protects us from ourselves and our surroundings, scrutinizing us almost all the time. It submits us to continuous detailed scrutiny. Instead of removing patterns, Sapiens Territory looks at moments when, in contact with others, our body suddenly surprises, betrays us and seemingly takes a decision without us. If we have the capacity to be ourselves at all, this is the moment. But to make sure we find our way back, we should mark our trajectory.

Temporary Collective & Dame de Pic

(Česká republika, Belgicko | Czech Republic | Belgium)

KARINE PONTIES

Karine Ponties je síce Francúzka pôsobiaca v Belgicku už od svojich štúdií na slávnej škole Mudra, ale pre veľa českých umelcov je tiež mnoho rokov inšpiratívnou múzou a mentorkou. Vedenie Tanca Praha zaujala už koncom 90-tych rokov, kedy poprvý raz predstavila svoje prvotiny pre vlastný súbor Dame de Pic, ktorý založila v roku 1996. Potom sa prakticky každý druhý rok vracala s novými dielami, z ktorých práve spolupráca s miestnymi umelcami, vrcholila dielom *Mi non sabir* v rámci Trans Danse Europe.

GUILLAUME TOUSSAINT FROMENTIN

Je svetelný a grafický dizajnér ako aj divadelný tvorca, ktorý od roku 2009 pôsobí v Bruseli. Guillaume ponúka víziu scénických umení oslobodenú od bariér a je známy aj svojou nezvyčajnou angažovanosťou k umeleckým partnerom. Výskum tmy a organicity ho prirodzene zaviedol k tancu, najmä k spolupráci s Karine Ponties, naďalej má však veľmi blízko k divadlu a úlohe, ktorú zohráva v spoločnosti.

TEREZA ONDROVÁ

Tereza Ondrová je tanečnica, ktorá po absolvovaní odboru tanečná pedagogika na HAMU, založila v roku 2004 spolok VerTeDance, v ktorom vzniklo viac ako 20 tanečných inscenácií.

Od roku 2012 spolupracuje s Petrom Šavelom, s ktorým spoločne vytvorili dve duetá. Prvé *Boys Who Like To Play With Dolls* (ocenenia – Total Theatre Award Nomination, Amnesty International – Freedom of Expression Award 2015, Priority Companies List 2014 siete Aerowaves, nominácia za tanečnú inscenáciu roku 2014, nominácia na cenu Tanečník|tanečnica roku 2014). A druhé *As Long As Holding Hands*, premiéra na festivale Tanec Praha 2015.

Od roku 2016 vyučuje na DAMU a príležitostne na HAMU.

PETRA TEJNOROVÁ študovala réžiu KALD DAMU, kde absolvovala v roku 2009 inscenáciou Shakespearovej tragédie *Titus Andronicus* (Let muchy), kde teraz vyučuje a v roku 2016 tu obhájila dizertáciu.

Jej medzinárodné projekty sa predstavili na niekoľkých prestížnych zahraničných festivaloch. Jej zahraničné pôsobenie vyvrcholilo dvojdielnou divadelnou road movie *Paměť krajiny – Krajina paměti* (2008)

a inscenáciou *Osobní Anamnéza* (2009). V roku 2008 bola nominovaná na Cenu Alfréda Radoka v kategórii Talent a v roku 2009 získala Cenu Josefa Hlávky.

Spolupracovala s Divadlom Alfa Plzeň, s Dejvickým divadlom, s VerTeDance (2011: *Kolikvází vaše touha?* – Tanečná inscenácia roku), s divadlom Archa, Novou scénou Národného divadla, či so súborom 11:55. Režisérka experimentuje s fyzickým a dokumentárnym divadlom, skúma rozličné možnosti vzťahu medzi hercom a divákom. V autorských projektoch kladie dôraz na kolektívnu tvorbu, devising methods a procedurálnosť. Zameriava sa na žáner live cinema – kombináciu divadla a filmu nemeckej autorky Dey Loher *NEVINA*, alebo v príbehu podľa skutočných udalostí *NICK* či v mysterióznej detektívke *Láska a informace* vytvorenej metódou found-footage, čo je montáž príbehu na základe filmových fragmentov. Natočila dva krátke filmy (*Kniha o plánu* – víťazný snímok kategórie VLNY – Ostrava Picture 2013, cena za najlepšiu kameru Kamera Oko 2013). Jej posledný dokumentárny film *Haló, je tam někdo?* vznikol spoločne s choreografkou Terezou Ondrovou, s ktorou intenzívne spolupracuje od roku 2016, s ktorou spoločne vytvorili projekty *You are here* (2016) – nominácia na inscenáciu roku 2017, *Nothing Sad* (2017) a *Pojďme na tanec!* (2017).

KARINE PONTIES

A native of France based in Belgium, KarinePonties has since her studies at the famous Mudra school been an inspiring muse and mentor for many Czech artists. In the late 1990 s she first caught attention of the management of the Tanec Praha festival, on which she presented its debut for her own company Dame de Pic which she had founded in 1996. Since then she has literally returned every second year with new pieces. Her cooperation with local artists, culminated with the choreography Mi non sabir, which was presented at Trans Dance Europe.

GUILLAUME TOUSSAINT FROMENTIN

He is lighting and graphic designer, as well as theatre creator, he has been based in Brussels since 2009. Guillaume offers a vision of the scenic arts which is free of barriers, and he is known to more than fully commit to his artistic partners.

While his research around darkness and organicity have naturally led him towards dance, along Karine Ponties most notably, he remains very close to the theatre and the stakes it raises in our society.

TEREZA ONDROVÁ

Tereza Ondrová is a dancer, graduate of dance pedagogy at the Music Academy of Performing Arts. In 2004 she founded the VerTeDance collective, which has presented more than 20 dance productions since then.

Since 2012 Tereza has been cooperating with Petr Šavel, with whom she co-created two duets. The first is Boys Who Like to Play with Dolls (Total Theatre Award Nomination, Amnesty International – Freedom of Expression Award 2015, Priority Companies List 2014 of the Aerowaves network, nomination for Best Dance Production 2014, nomination for Dancer of the Year 2014). The second As Long As Holding Hands premiered at the Tanec Praha festival in 2015. Since 2016 she has taught at the Dramatic Academy of Performing Arts and occasionally at the Music Academy of Performing Arts.

PETRA TEJNOROVÁ

Petra Tejnorová studied direction at the Academy of Dramatic Arts, where she graduated in 2009 with a production of Shakespeare's Titus Andronicus (The Fly Scene). Currently she is teacher at her alma mater, where she completed her doctoral thesis in 2016.

Her international projects have been presented at several prestigious festivals and culminated in the two-part theatrical road-movie Paměť krajiny – Krajina paměti (2008) and the piece Osobní Anamnéza (2009). In 2008 she was nominated for the Alfréd Radok Award in the category Talent and in 2009 she received the Josef Hlávka Award.

Petra Tejnorová has cooperated with the Alfa Plzeň Theatre, with Dejvické divadlo and VerTeDance (2011: Kolik váží vaše touha? – Dance Production of the Year), with Archa Theatre, with the New Stage of the National Theatre, with the ensemble 11:55. Petra Tejnorová has been experimenting with physical and documentary theatre and exploring the relationship between the actor and the spectator. In her own projects she puts emphasis on collective creation, devising methods and perceiving the performance as a unique event. She focuses on the genre of live cinema – a combination of theatre and film by the German playwright Dey Loher Innocence or the story based on real events NICK or in the mysterious detective story Láška a informace created with the found-footage method, a montage of the story based on film fragments. Petra Tejnorová has created two short films (Kniha o plánu - the winning film in the category WAVES at Ostrava Picture 2013, best cinematography Kamera Oko 2013). Her latest documentary Haló, je tam někdo? is a collaboration with the choreographer

Foto: Vojtěch Brtnický

Tereza Ondrová with whom, she has closely cooperated since 2016, together they have created You are here (2016) – nomination for Performance of the Year 2017, Nothing Sad (2017) and Pojdme na tanec! (2017).

SAME SAME

Koncept a choreografia | Concept and choreography: Karine Ponties

Tanec | Performed by: Tereza Ondrová, Petra Tejnorová

Svetelný design a dramaturgia | Light design and dramaturgy: Guillaume Toussaint Fromentin

Asistent choreografie | Assistant to choreographer: Jaro Viňarský

Svetlá | Lights: Zuzana Režná

Produkcia | Production: Daniela Reháková, Anne Nicolle

Producent | Producer: Temporary Collective, Dame de Pic

Koproducenti | Co-producers: TANEC PRAHA festival, Le 140

S podporou | With the support of: Ministerstvo kultúry České republiky, Magistrát hlavního města Prahy, ALT@RT z.ú., Ministerstvo kultúry Valonsko bruselskej federácie, Truc Sphérique | Stanica Žilina

Koprodukcie festivalu TANEC PRAHA prinášajú veľké výzvy umelcom, ktorí sa neboja nových impulzov, skúmania neznámeho, hľadania iných postupov a tiež i rolí stanovených inak, než sme boli zvyknutí. Nie náhodou sa tak divadelná režisérka Petra Tejnorová ocitne na javisku spolu s poprednou českou tvorivou tanečnou osobnosťou Terezou Ondrovou. Ich spoločný záujem o hľadanie hraníc jemného humoru, irónie či absurdity pri všetkej úcte ku spleťosti ľudských vzťahov podčiarkuje réžijno-choreografické vedenie Karine Ponties. Inšpirované osobnosťou Bustera Keatona nás napriek odľahčeniu formy dokážu dojať svojou hĺbkou a úprimnosťou.

Volavka uväznená vo vlastnom perí, posedávajúci na horskom vrcholku. Orlík poletujúci v rytmičných kruhoch, kým nezmizne z dohľadu. Taká je ich divokosť.

Nič nedefinuje ľudskú bytosť tak, ako jej sklon k absurdným činom s nepravdepodobnými výsledkami. Vo svete, kde rozum nepredstavuje nič než peknú fasádu, nás náhla pochabosť stavia tvárou v tvár nášmu vlastnému poňatiu normálnosti a umožňuje nám vydať sa doteraz nevyšliapanou cestou.

Dve ženy, kdesi medzi vyhorením a vyčerpaním, vystavené jedna druhej ako palindrom v skresľujúcom zrkadle, strácajú smer a objavujú svoju zvieraciu divokosť.

Co-productions with the Tanec Praha Festival pose a great challenge to artists not afraid of new impulses, of exploring the unknown, of seeking new procedures and different roles than what we are accustomed to. Not accidentally does the theatre director Petra Tejnorová find herself on stage with the prominent Czech choreographer Tereza Ondrová. Their common interest in looking for the limits of the subtle humor, irony and absurdity with respect to the complexity of human relations is underlined by the direction of Karine Ponties. Inspired by the personality of Buster Keaton, albeit in an enlightened form, they manage to move us with their depth and sincerity.

A heron imprisoned in his plumage, sitting on a mountain top. A young eagle flying around in rhythmic circles until he disappears from sight. That is their savageness.

Nothing defines a human being as much as its inclination to absurd deeds with improbable results. In a world, in which reason is no more than a pretty façade, the sudden foolishness makes us face our own perception of normality and allows us to take as yet untrodden paths.

Two women, somewhere between burnout and exhaustion, exposed to one another like a palindrome in a mirror, lose direction and discover their animal savageness.

www.dancewatch.cz

www.damedepic.be

Foto: Vojtěch Brtnický

Staatstheater Mainz | Sharon Eyal (Nemecko | Germany)

tanzmainz

tanzmainz je súbor súčasného tanca štátneho divadla Mainz. Od roku 2014 vedie súbor 22 tanečníkov a produkčný tím riaditeľ Honne Dohrmann. Do roku 2019 bol rezidenčným choreografom súboru izraelský choreograf pôsobiaci v Holandsku Guy Weizman. Spoločne s partnerom Roni Haverom vytvorili pre každú sezónu novú choreografiu. Spojenie so súborom si zachovávajú v pozícii hosťujúcich choreografov.

Inscenácie súboru tanzmainz pripravujú hosťujúci choreografi ako Sharon Eyal & Gai Behar, Guy Nader & Maria Campos, Koen Augustijnen & Rosalba Torres Guerrero, Garry Stewart, Danièle Desnoyers, José Navas, Roy Assaf a Victor Quijada, ktorí tvoria nové diela v spolupráci so súborom.

Cieľom tanzmainz je dosiahnutie umeleckej synergie s čo najväčšou možnou otvorenosťou pri príprave nových choreografických koncepcií. Vytváranie sietí, spolupráca a koprodukcie zohrávajú v umeleckom vývoji súboru veľkú úlohu. Prezentáciou kvality, originality a pravdivosti chce naplniť svoju misiu byť integratívnou silou mesta a regiónu, ako aj ambasádorom pre mesto Mainz a Porýnie prostredníctvom hostovaní a zájazdov súboru.

SHARON EYAL

Sharon Eyal sa narodila v Jeruzaleme. V rokoch 1990 až 2008 bola členkou súboru Batsheva Dance Company, kde v rámci programu Dancers Create začala tvoriť aj prvé choreografie. V sezóne 2003–2004 bola umeleckou viceriaditeľkou súboru a v rokoch 2005–2012 jeho rezidenčnou choreografkou. Od roku 2009 začala Sharon pripravovať choreografie aj pre iné súbory na celom svete: *Killer Pig* (2009) a *Corps de Walk* (2011) pre Carte Blanche Dance, Nórsko, *Too Beaucoup* (2011) pre Hubbard Street Dance Chicago, *Plafono* (2012) pre Tanzcompagnie Oldenburg, Nemecko.

V roku 2013 Sharon so svojim dlhoročným spolupracovníkom Gai Beharom založila súbor L-E-V. Repertoár súboru pozostáva z piatich choreografií, v júli mala premiéru *Love Chapter 2 na* festivale v Montpellier. Po druhý raz vznikla inscenácia L-E-V v koprodukcii s dvoma svetovými divadlami – Sadler's Wells a Julidans – Amsterdam, *Love Chapter 2* vzniklo aj v koprodukcii s: Montpellier Danse Festival, GROS Culture Percentage – Dance Festival STEPS, festival Roma Europa Festival a Theater Freiburg.

Počas piatich rokov svojej existencie súbor odohral viac ako 150 predstavení v najvýznamnejších tanečných domoch na svete ako The Joyce Theatre – NYC; Jacob's Pillow – Becket, Massachusetts; Sadler's Wells – Londýn, UK; Montpellier Danse Festival – Francúzsko; Julidans – Amsterdam. Popri práci v súbore Eyal a Behar pravidelne tvoria choreografie pre iné súbory, ako Nederlands Dance Theatre (*Sara*, 2013); *Bedroom Folk* (2015); *Salt Womb* (2016), *Half-Life* pre Švédsky kráľovský balet.

Za svoju tvorbu získala Eyal množstvo ocenení:

Cenu Ministerstva kultúry pre mladých tanečných tvorcov (2004), Vybraný umelec izraelskej nadácie Cultural Excellence Foundation (2008), Landau Prize for the Performing Arts v kategórii tanec (2009), Cenu Jovana Čirilovana na 12. tanečnom festivale v Belehrade (2017), prestížnu cenu Fedora Francúzskej asociácie tanečných a divadelných kritikov v divadle Chaillot National v Paríži, Deutscher Theaterpreis DER FAUST (2018) with *Soul Chain*, Staatstheater Mainz.

tanzmainz

tanzmainz is the contemporary dance company of Staatstheater Mainz. Since 2014 Dance Director Honne Dohrmann has been leading the ensemble of 22 dancers and a rehearsal and production team. Israeli choreographer Guy Weizman, based in the Netherlands, has been the house choreographer until June 2019, creating a new work for the ensemble every season together with his partner Roni Haver. Both keep the connection as guest choreographers in the future.

tanzmainz productions are created by guest choreographers such as Sharon Eyal & Gai Behar, Guy Nader & Maria Campos, Koen Augustijnen & Rosalba Torres Guerrero, Garry Stewart, Danièle Desnoyers, José Navas, Roy Assaf and Victor Quijada among others. They choreograph new works for and in collaboration with the dance ensemble.

tanzmainz's goal is to achieve artistic synergy with maximum possible openness, used for the development of new choreographic concepts. The creation of networks, collaborations and co-productions play an important role in the company's artistic development. By displaying quality, originality and veracity, our mission is to be an integrative dynamic in the city and region, as well as an outstanding ambassador for the city of Mainz and the Rhineland-Palatinate through guest performances and tours.

Foto: Efrat Mazor

SOUL CHAIN

SHARON EYAL

Sharon Eyal was born in Jerusalem. She danced with the Batsheva Dance Company between 1990- 2008 and started choreographing within the framework of the company's Batsheva Dancers Create project. Eyal served as associate Artistic Director for Batsheva between 2003–2004, and as a House Choreographer for the company between 2005–2012. During 2009 Eyal began creating pieces for other dance companies around the world: Killer Pig (2009) and Corps de Walk (2011) for Carte Blanche Dance of Norway; Too Beaucoup (2011) for Hubbard Street Dance Chicago; Plafona (2012) for Tanzcompagnie Oldenburg, Germany.

In 2013 Eyal launched L-E-V with her long-time collaborator Gai Behar. L-E-V's repertoire consists of 5 creations at the present and will be premiering their new creation titled – Love Chapter 2, this coming July, at the Montpellier Dance Festival. For the second time L-E-V's creation is co-produced with two of the leading dance venues around the globe: Sadler's Wells – London and Julidans – Amsterdam and this year, for Love Chapter 2, also joined for the co-production: Montpellier Danse Festival, GROS Culture Percentage – Dance Festival STEPS, the Roma Europa Festival and Theater Freiburg.

In the past 5 years since L-E-V was founded, the company had more than 150 performances some in the most exclusive venues around the world such as: The Joyce Theatre – NYC; Jacob's Pillow – Becket, Massachusetts; Sadler's Wells – London, UK; The Montpellier Danse Festival – France; Julidans – Amsterdam. Alongside their work with L-E-V, Eyal and Behar had also been commissioned to create for external companies: the Nederland Dance Theatre Sara (2013); Bedroom Folk (2015); Salt Womb (2016), Half-Life for the Royal Swedish Ballet and more.

Eyal received several awards:

The Ministry of Culture Award for Young Dance Creators (2004), Eyal was named - Chosen Artist, by the Israeli Cultural Excellence Foundation (2008), The Landau Prize for the Performing Arts in the dance category (2009), The 12th Belgrade Dance Festival's Jovan Ćirilov Award (2017), The prestigious Fedora Prize (2017), The French Professional Association of Dance & Theater Critiques at the Chaillot National Theater in Paris, The Deutsche Theaterpreis DER FAUST(2018) with Soul Chain, Staatstheater Mainz.

Choreografia | Choreography: Sharon Eyal

Spoluautor | Co-creator: Gai Behar

Kompozícia | Composition: Ori Lichtik

Kostýmy | Costumes: Rebecca Hytting

Scéna a svetlá | Set and Lights: Alon Cohen

Asistent choreografie | Assistant to Choreographer: Rebecca Hytting, Tom Weinberger

Vedúca skúšok | Rehearsal Director: Andrea Svobodova

Účinkujú | Performed by: Madeline Harms, Daria Hlinkina, Bojana Mitrović, Nora Monsecour, Amber Pasters, Maasa Sakano, Marija Slavec, Milena Wiese; Justin Brown, Zachary Chant, Finn Lakeberg, Cornelius Mickel, Sándor Petrovics, Matti Tauru, Louis Thuriot, John Wannehag

Riaditeľ tanzmainz | Director tanzmainz: Honne Dohrmann

Produkcia | Production Manager: Lisa Besser

Asistentka vedenia súboru | Assistant of Dance Directorate: Hannah Meyer-Scharenberg

Asistentka manažmentu | Assistant of Dance Directorate: Bianca Wolf

Manažérka turné, koordinátorka | Tour Manager, Coordinator: Maria Eckert

Scéna a svetlá na turné | Set up Stage & Sound on Tour: Bertil Brakemeier

Príprava svetiel na turné | Set up Light on Tour: Frederik Wollek

Inšpicient | Stage Manager: Matthew Tusa

Inšpirovaná silnými emóciami súvisiacimi s láskou, choreografia *Soul Chain* spája balet a elektro do strhujúceho súčasného tanca. Súbor sa stáva rojom energie v mimoriadne náročnej choreografii, ktorá v roku 2018 získala nemeckú divadelnú cenu Faust.

Hoci Sharon hovorí, že *Soul Chain* je hra o láske a túžbe, nemali by ste očakávať príliš veľa romantiky. Pohyby sú animalistické a čisté, skupina tanečníkov sa pohybuje s dokonalou disciplínou v rytmickom unisone. Čím dlhšie unisono trvá, tým viac času máme na skúmanie rozdielov a sledovanie tanečníkov v ich absolútnej zaujatosti. Ako hovorí choreografka, na jednej veci vidno, akí sme odlišní. A tak tu, v kontraste medzi

skupinou a jednotlivcom, vyjadruje svoju lásku pre absolútnu jedinečnosť každého jednotlivca.

Opätovné uvedenie *Soul Chain* bolo ako stretávka po rokoch. Neuveriteľne skúsená vedúca skúšok v tanzmainz Andrea Svobodová mala štyri týždne na to, aby dielo naskúšala so všetkými jeho technickými a emocionálnymi aspektmi, pričom niekedy mala podporu Sharoniných dlhoročných tanečníkov a asistentov Rebecca Hytting a Toma Weinbergera.

„Nachádzame v sebe hlbokú samotu, konfrontovanú s láskou k životu, túto obrovskú vášeň, ktorá nie je vždy prítomná v našich pocitoch.

Túto samotu nás všetkých musíme akceptovať. Každý z nás žije vlastný život a končí ho sám. V našich telách sú veľké emócie. Myslím, že netreba príbeh, ďaleko viac vyjadri skutočný výraz tiel a svalov.

Soul Chain je dielo o túžbe. Vidíte bolesť, pot, ako sa vnútorná bytosť snaží dostať von. Táto sila rastie tým, ako sú telá postupne čoraz unavenejšie.

Pre mňa je to celé o ľuďoch, ktorí tu stoja. Ako sa na teba pozerajú, ako ty pozeráš na nich, ako sa pozerajú na seba navzájom. Niekedy je nemožné vidieť emóciu očami, ale vieš, že je tam, cítiš ju pod kožou.

Je to celé o láske, o láske k druhým, k sebe, k priestoru, ktorý ťa obklopuje, láske ku všetkému, láska je ako tkanivo.

Neplánujem žiadnu scénu, skôr cítim, čo je v danom okamihu správne, je to veľmi intuitívne, takmer ako zvieratá.“

SHARON EYAL

Inspired by strong emotions all around love Soul Chain connects ballet and electro to a thrilling contemporary dance. The Ensemble becomes a swarm full of energy in an extremely challenging Choreography that won the German Theatre Prize DER FAUST in 2018.

Even though Sharon says Soul Chain is a play about love and longing, you should not expect too much romance. Rather, the movements are animalistic and pure, a steaming group that moves with the highest discipline in rhythmic unison. The longer a unison lasts, the more time we have to search for the differences as public and can find the dancers in full intention. As the choreographer says, one can see from the same thing how different we are. So here, in the

contrast between the group and the individual, she expresses her love for the absolute uniqueness of each individual.

The re-staging of Soul Chain in 2019 was like a reunion. The enormously knowledgeable tanzmainz rehearsal director Andrea Svobodova had four weeks to rehearse the work in all its technical and emotional aspects; at times supported by Sharon's longtime dancers and assistants Rebecca Hytting and Tom Weinberger.

“We find a big loneliness in us confronted with the love of life, this huge passion, which is not always present in our feelings.

We have to accept this loneliness of us all. Everyone is living their own life and is ending it alone.

There are big emotions within the bodies. I believe, it doesn't need a story, much more its priority shows the actual expression through the bodies and muscles.

Soul Chain represents a creation about desire. You see the pain, the sweat, how the inner being is trying to find its way to the outside. This power is growing more and more while the bodies are slowly getting tired.

For me it's all about the humans, who are standing here. How they look at you, how you look to them, how they look at each other. Sometimes it's impossible to see the emotion through your eyes, but you know they are there you feel them under your skin.

Basically it's all about love, about the love to the others, to yourself, to the space which surrounds you, love to everything. Love is like tissue.

I don't plan any scene, much more I feel what is right in this moment very intuitive, almost like an animal.“

Sharon Eyal

www.staatstheater-mainz.com

RootlessRoot (Grécko | Greece)

ROOTLESSROOT COMPANY založili Linda Kapetanea a Jozef Fruček v roku 2006 v Aténach. Súbor vznikol z ich potreby rozvíjať vlastný umelecký jazyk, ktorý definujú ako primárny a surový. RootlessRoot je umeleckým nositeľom ich praktickej filozofie, ktorý im pomáha objavovať svoje kapacity a naplňovať túžbu po ponore do hĺbky ľudského bytia. Ich diela – sóla, inštalácie, komorné aj veľké predstavenia, boli prezentované v 21 krajinách sveta.

Spolupracovali s Akramom Khanom na sóle *DESH*, so Staatstheater Kassel, DOT 504, s Helsinki Dance Company a mnohými ďalšími súbormi a inštitúciami. Onassis Cultural Centre v Aténach produkovalo a uviedlo ich choreografiu *Eyes In The Colors Of The Rain* (2011), *Kireru* (2012) a *Europium* (2015) a podporuje ich hostovania. Od roku 2006 vyvíjajú svoju *Fighting Monkey Practice* (prax bojujúcej opice), zameranú na základné princípy ľudského pohybu a rozvoja. Svoju techniku vyučujú po celom svete.

Ceny a nominácie:

Najlepšie predstavenie roka na Českej tanečnej platforme 2015 za *Collective Loss of Memory*, Herald Angel Award 2009 za predstavenie *100 Wounded Tears*, špeciálne uznanie Total Theatre Award 2009 za *100 Wounded Tears*, Aerowaves 2008 *Sudden Showers Of Silence*, nominácia na Total Theatre Award 2008 pre najlepší nový súbor za *Holdin Fast*, cena DNA Českého centra, Cena za výnimočný výkon v oblasti nového divadla, cena za výnimočný počín za *Black Black Woods*.

ROOTLESSROOT COMPANY

Company was founded by Linda Kapetanea and Jozef Fruček in 2006 in Athens. It was formed out of their need to develop their artistic language which is defined as primal and raw. Rootlessroot is their artistic vehicle hosting their practical philosophy, helping them to discover their capacities and fulfill their desire to dive into the depths of the human being.

Their works- solos, installations, medium and large- scale performances, have been presented in 21 countries around the world.

They have been collaborating with Akram Khan on his dance solo DESH, Staatstheater Kassel Dance Company, Dot 504, Helsinki Dance Company Finland, and many other companies and institutions. The Onassis Cultural Centre Athens

has produced and presented their Eyes In The Colors Of The Rain (2011), Kireru (2012) and Europium (2015), and has been the company's touring supporter. Since 2006, they have been developing the Fighting Monkey Practice, focused on the basic principles of human motion and human development. They have been travelling around the globe to teach the FM Practice.

Awards and nominatons:

Best performance of the year and Audience Award at Czech Dance Platform 2015 for Collective Loss of Memory, Herald Angel Award 2009 for performance 100 Wounded Tears, Special Commendation from TOTAL THEATER, AWARD 2009 100 Wounded Tears, Aerowaves 2008 Sudden Showers Of Silence, Total Theatre Award 2008 Nomination Best Young Company Holdin Fast, Czech Theatre DNA awards, Award for an Outstanding Achievement in the Field of New Theatre Black Black Woods.

Foto: Mike Rafail

STONE & BONES

Umeleckí riaditelia a choreografia | Artistic directors & Choreographers: Linda Kapetanea, Jozef Fruček
Hudba | Composer: Vassilis Mantzoukis
Scéna a vizuálna spolupráca | Set Design & Visual Contributors: Peter Randall-Page, Thomas Randall-Page
Supervízia scény | Set Supervision: Paris Mexis
Svetelný dizajn | Light Design: Periklis Mathiellis
Zvukový dizajn | Sound Design: Christos Parapagidis
Kostýmy | Costumes: Isabelle Lhoas
Texty | Texts: Jozef Fruček
Úprava textov | Texts Editing: Ioanna Nasiopoulou
Video | foto: Alexandros Papatanasopoulos
Účinkujú | Performed by: Linda Kapetanea, Anna Calsina Forrellad, Hyaejin Lee, Eleni Topalidou, Martha Fritzila
Manažment inscenácie a turné | Production Management & Touring: Cultópia
Producent | Produced by: Onassis Stegi Athens

Choreografia pre štyri tanečnice a mramorovú večnosť poézie.

Štyri tanečnice stoja na scéne proti mramoru – materiálu večnosti, pričom vytvárajú báseň o ľudskom zápase s časom a priestorom, so zemskou príťažlivosťou a s rozkladom.

Štyri tanečnice začínajú svoju púť v mystickom kozmickom oceáne nekonečných možností, neobmedzených tvarov, foriem a dimenzií a skončia prácou so základnými Pytagorejskými pravidlami vytvárania vesmíru a geometrie. Gule, kocky, štvorsteny, dvadsaťsteny... Archetypálny vesmír sa rozvíja na scéne, keď sa tvorcovia vnárajú do tvarov a hmotnosti objektov, s vedomím, že všetko sa skončí, pretože ľudská prítomnosť je vždy len letmá.

Choreografiou Stones and Bones sa RootlessRoot usilujú o vytvorenie divadelného zážitku zbaveného falošných objektov. Ukazujú nám ľudské telo v jeho skutočnej podobe stvorenia, snažiac sa o to, aby bolo telo v danom okamihu hustejšie a zanechalo stopu, ktorá dokáže budúcnosti, že niekedy existovalo.

Zdokumentujeme celý kreatívny proces. Od rezania kocky, cez jej príchod do Atén, jej umiestnenie v divadle až po predstavenia od premiéry po derniéru, až nezostane nič z mramoru, ktorý sme priviezli na scénu.

A work for four performers and the marble eternity of poetic creation.

Four female performers, face off on stage against eternity's material, marble, creating a poem about the human struggle with time and space, with gravity and decay.

The four performers begin their quest in the mythic cosmic ocean of endless possibilities, of boundless forms, shapes, and dimensions, and end up working with the basic Pythagorean foundations of cosmic creation and geometry. Spheres, cubes, tetrahedrons, icosahedrons... An archetypal universe unfolds on stage as these creators sink into the shape and weight of objects, knowing that everything will end because the human presence is always fleeting.

With Stones and Bones, RootlessRoot attempts to create a theatrical experience free of fake objects. They show us the human body in actual conditions of creation, trying to make human life more dense in the present moment and to carve a mark that will prove to the future that they once existed.

We will document the entire creative process. From cutting the cube of marble to its arrival to Athens, to its placement to the theatre, and to the performance acts that will last from first day till the last show where there will be nothing left from the marble we brought on stage.

www.rootlessroot.com

TURNÉ S PODPOROU ONASSIS STEGI | TOURING SUPPORT BY ONASSIS STEGI

**ONASSIS
STEGI**

TURNÉ S PODPOROU HELÉNSKEHO MINISTERSTVA KULTÚRY | TOURING SUPPORT BY THE HELLENIC MINISTRY OF CULTURE

HELLENIC REPUBLIC
Ministry of Culture and Sports

Masako Matsushita (Taliansko | Italy)

MASAKO MATSUSHITA

Nezávislá tanečníčka a choreografka s talianskym a japonským pôvodom vyrástla v Pesare, kde sa začala venovať tancu. V roku 2008 absolvovala kurz tanečného divadla na škole Paula Grassiho v Miláne. Študovala na Trinity Laban Conservatoire of Music and Dance v Londýne, kde získala titul bakalár. Ako tanečníčka spolupracovala s duom Curandi Katz na predstavení *Resist Everywhere*, Masako, ktoré malo premiéru na festivale Drodesea v júli 2015. S nórskou choreografkou Ingvild Isaksen spolupracovala na diele *Veggmellom*, ktoré malo premiéru na Scenhuset Oslo vo februári 2015 a na *People*, ktoré bolo v rokoch 2013 až 2015 prezentované na festivaloch Ravnedans, Dans5, Mind the Gap, Hangart Fest, Sanafest, I n & Off a Norlys. Spolupracovala tiež s rakúskou choreografkou Corneliou Voglmayr na diele *Sonata in 3 Movements*, ktoré pozvali na festival La Becquée v roku 2013 a s nórskou autorkou a choreografkou Janne Camille Lyster na diele *Adaptation as Choreography*, ktoré malo premiéru na Ravnedans v júli 2015. V rokoch 2012 a 2013 pracovala s Josiahom Mc Elhenym na *Interactions of an Abstract Body* pre galériu White Cube v Londýne, s Jeremy Nelsonom na City of London Festival, Leonie Nadler v The Place, Londýn, Rachel Lopez de la Nieta na City of London Festival, Matteom Fargionom a Marie Gabrielle Rotie v Bonnie Bird Theatre, Susan Sentler v Somerset House, Londýn. Svoju vlastnú tvorbu prezentovala na festivaloch ako In & Off Danza inscena v Taliansku, Crash Festival UK, Neu|Now Festival 2012 online a 2013 live a Its Festival v Holandsku, Armunia, Festival Aperto, Festival Ammutinamenti, Hangart Fest IX-X-XI roč., Civitanova Danza 2.0 v Taliansku, Ravnedans a Sanafest v Nórsku.

Masako je spoluzakladateľkou galérie 4bid v Amsterdame. Choreografiu *UN|DRESS* vybrali na taliansku tanečnú platformu v roku 2019. Masako je súčasťou dvoch medzinárodných projektov, *Dancing Museum 2 – The Democracy of Being*, ktorú podporuje CSC Centro per la Scena Contemporanea spoločne s Arte Sella, Fondazione Fitzcarraldo e CA' Foscari a Univerzita CA' Foscari v Benátkach a Museum of Human E-Motion.

MASAKO MATSUSHITA

Italian | Japanese, freelance performer and choreographer comes from Pesaro where she first approached dance. In 2008 she attended a dance theatre course at Paolo Grassi School in Milan IT. She trained at Trinity Laban Conservatoire of Music & Dance in London UK obtaining a BA (Hons) Dance Theatre in 2012. As a dancer she works for the duo Curandi Katz visual artist american-italian with the work Resist Everywhere, Masako premier Drodesea Festival July 2015, Ingvild Isaksen Norwegian choreographer with the work Veggmellom presented at Scenhuset Oslo in February 2015 and with the work People invited to festivals such as Ravnedans; Dans5; Mind the Gap; Hangart Fest; Sanafest; I n & Off; Norlys between 2013 and 2015.

Cornelia Voglmayr austrian choreographer with the work Sonata in 3 movements invited to Festival La Becquée 2013, Janne Camille Lyster Norwegian writer and choreographer with the work Adaptation as Choreography premier Ravnedans July 2015. She worked between 2012 and 2013 for Josiah McElheny in Interactions of the abstract body for the White Cube Gallery London, Jeremy Nelson for City of London Festival, Leonie Nadler at The Place London, Rachel Lopez De La Nieta for City of London Festival, Matteo Fargion and Marie Gabrielle Rotie at Bonnie Bird Theatre, Susan Sentler at Somerset House London. She presented her own works in Festivals such as In & Off Danza inscena IT, Crash Festival UK, Neu|Now Festival 2012 on line e 2013 live NL, Its Festival NL, Armunia IT, Festival Aperto IT, Festival Ammutinamenti IT, HangartFest IX-X-XI ed. IT, Civitanova Danza 2.0 IT, Ravnedans e Sanafest NOR. Masako is one of the founder of 4bid gallery in Amsterdam. Artist selected for per la New Italian Dance Platform 2019 with UN|DRESS, she is involved in two international projects, Dancing Museum 2 – The Democracy of Being, supported CSC – Centro per la Scena Contemporanea with Arte Sella, Fondazione Fitzcarraldo e CA' Foscari University in Venezia e Museum of Human E-Motion.

UN-DRESS MOVING PAINTING

Choreografia a tanec | Choreography and performed by: Masako Matsushita

Hudba | Music: Federico Moschetti

Svetlá | Lights: Maria Virzi

Asistent produkcie | Production assistant: Paolo Paggi

Projekt podporili | Supported by: Gabriella Biancotto, Lesley Millar, AMAT

Rezidencie inscenácie | Production residencies: Teatro Sperimentale, Teatro Persiani, Naturalmente Sana, Bonnie Bird Theatre

Manažment a distribúcia | Management e distribution: ULTRA – Michele Mele, Domenico Garofalo

UN/DRESS | *pohyblivá maľba* je metaforické predstavenie, ktoré vychádza zo spojenia tela a objektu do pohyblivého obrazu. Zameriava sa na skúmanie zmien a migráciu tkaniny a prirodzený proces obliekania a vyzliekania. Choreografia skúma úlohu ženského oblečenia a tela v modernej spoločnosti. Telo je prítomné a súčasne absentuje, je centrálnym zjednocujúcim bodom, úžinou, ktorá spája, presýpacími hodinami času, zvyrazňuje horizont a naznačuje prechod. Prítomnosť pásov látky v pruskej modrej prináša presnosť, pravidelnosť, smerovanie a dimenziu a súčasne určuje správanie pri dosahovaní cieľa.

Predstavenie bolo vybrané na platformu NID 2019.

UN/DRESS | *moving painting is a metaphorical performance that comes from the fusion of body and object with in a moving painting. It focuses on the exploration of changes and cloth migration, keeping the natural way of dressing and undressing the piece becomes an inquiry into the role of feminine clothing and body in modern society. The body is strongly present and at the same time absent, is the central point of unification, isthmus which links, hourglass of time, amplifies horizons indicating a crossover. The presence of Prussian blue fabric strips brings precision, regularity, direction and dimension, and at the same time establishes behaviours in the achievement of a purpose.*

Selected for the NID Platform 2019.

www.masakomatsushita.com

Foto: Paolo Paggi

Joy Alpuerto Ritter (Nemecko | Germany)

JOY ALPUERTO RITTER

Joy sa narodila v Los Angeles a vyrástla vo Freiburgu v Breisgau (Nemecko). V mladosti študovala balet, jazz, filipínske a polynézske ľudové tance. Je absolventkou baletnej školy Palucca v Drážďanoch. Po skončení štúdia pracovala ako nezávislá tanečníčka v odbore súčasný tanec a spolupracovala s choreografmi ako Christoph Winkler, Anja Kozik, Heike Hennig a Yui Kawaguchi. V tom čase rozšírila svoj repertoár o urbánny štýl ako hip-hop, breakdance a vogue a bola aktívna v urbánnej tanečnej scéne v Európe. V roku 2011 sa stala členkou Cirque du Soleil ako tanečníčka a vzdušná artistka v programe Michael Jackson Immortal World Tour.

Od roku 2013 bola tanečníčkou a vedúcou skúšok v Akram Khan Company a v súbore Wangramirez, s oboma ďalej hosťuje po celom svete.

Získala nomináciu na cenu National Dance Awards UK v kategórii výnimočná tanečníčka za rolu v predstavení *Until the Lions*.

Od roku 2006 tvorí vlastné choreografie ako *Babae*, *Alter Egos*, *Heimkehr* and *Unda* za svoju tvorbu získala medzinárodné uznanie. Spolupracovala s umelcami ako Akram Khan, Chen Shi-Zheng, Riz Ahmed, Viviana Durante a podieľala sa na kreatívnej výmene v akademických inštitúciách.

JOY ALPUERTO RITTER

Joy was born in Los Angeles and grew up in Freiburg in Breisgau, Germany. In her youth she was trained in ballet, jazz, Philippine and Polynesian folk dance and graduated at the Palucca School in Dresden, Germany with a dance diploma. She started working as a contemporary freelance dancer with choreographers like Christoph Winkler, Anja Kozik, Heike Hennig and Yui Kawaguchi. During this time she expanded her repertory in urban dance styles like hip hop, breakdance and voguing and was active in the urban dance scene in Europe. In 2011 she joined Cirque du Soleil as a dancer and aerial artist in the Michael Jackson Immortal World Tour.

Since 2013 she has been a dancer and rehearsal director of the Akram Khan Company and the company Wangramirez where she continues her touring life all around the world.

She has been nominated as an "outstanding female dancer" (modern) in the Performance Until the Lions by the National Dance Awards UK.

Since 2016 Joy has been creating her own work like Babae, Alter Egos, Heimkehr and Unda and has found international response as a choreographer. Worldwide she collaborated with artists like Akram Khan, Chen Shi-Zheng, Riz Ahmed, Viviana Durante and supported the creative exchange in academic institutions.

BABAE

Choreografia a tanec | Choreography and performed by:

Joy Alpuerto Ritter

Hudba | Music: Vincenzo Lamagna

Svetlá | Light design: Arne Schmitt, Joy Alpuerto Ritter

Kostým | Costume: Lan Behrendt DYAO

Umelecký asistent | Artistic assistant: Lakas Steltner

Tridsaťminútové sólo inšpirované „majstrovským dielom čudnosti“, tancom bosorky Mary Wigman. Joy, ktorá vyrástla a vyštudovala klasický balet v Nemecku, skúma zdedený pohybový slovník, a nanovo konfiguruje moc a mystické praktiky ženy – bosorky. Kombinujúc filipínske korene ľudového tanca, klasické baletné vzdelanie a slovník hip-hopu a vogue, BABAE je ženská súhra animalistických a zmyslových vlastností rituálu a moci.

„Podstatou mojej tvorby je transformácia tela a energie – ľudskej aj živočíšnej“.

Joy Alpuerto Ritter

Work inspired by the “masterpiece of strangeness”, Mary Wigman’s Witch Dance. Raised and classically trained in Germany, Joy examines inherited vocabularies, reconfiguring what it means to summon the power and mystical practices of woman as witch. Combining her roots in Philippine folk dance, classical training and vocabulary of hip hop and voguing, BABAE is a one woman interplay between the animalistic and sensual qualities of ritual and power.

“The essence of my work is about the transformation of body and energy – human and animal.”

Joy Alpuerto Ritter

Divadlo Štúdio tanca Banská Bystrica (Slovensko | Slovakia)

DIVADLO ŠTÚDIO TANCA BANSKÁ BYSTRICA

Divadlo v Banskej Bystrici zahájilo svoje pôsobenie pod vedením Mgr. Zuzany Ďuricovej Hájkovej v roku 1998. Za celú dobu existencie ponúka divákovi odvahy, autenticitu, aktuálnosť a profesionalitu, čo je preň primárnym cieľom. Vo svojom umeleckom zameraní je striktné a vytrvalo razí cestu autorskej tvorby, s maximálnou podporou umelcov, ich tvorivého vyjadrenia a názoru. V tomto ponímaní je naozaj jedinečnou inštitúciou na Slovensku.

Divadlo Štúdio tanca za 22 rokov uviedlo 1400 predstavení, z toho 350 na hosťujúcich domácich a zahraničných scénach a svoju tvorbu prezentovalo pred vyše 120 000 divákmi. Svoje produkcie pravidelne uvádza na viacerých slovenských divadelných scénach a Slovensko reprezentovalo na prestížnych medzinárodných festivaloch v Česku, Poľsku, Maďarsku, Bosne a Hercegovine, Rusku, Nemecku, Taliansku, Belgicku, Francúzsku, Švajčiarsku, Egypte, Japonsku a Indii, Paname a Dominikánskej Republike.

Charakteristické umelecké atribúty mu priniesli množstvo ocenení, okrem iného je držiteľom Ceny primátora Mesta Banská Bystrica a Ceny Ministra kultúry SR. Najčerstvejším ocenením sú Dosky 2019 za mimoriadny počín v tanečnom divadle pre tvorcov a inscenáciu *3x20 Ženy*. V aktuálnej sezóne rozkvetu združuje umelecký súbor divadla silný tím tanečníkov a tanečnic z troch kontinentov.

DIVADLO ŠTÚDIO TANCA

Štúdio tanca in Banská Bystrica was founded in 1998 by Zuzana Ďuricová Hájková. In the whole period of its existence it has strived for courage, authenticity, topicality and professional approach. It is strict in its artistic orientation and presents the work and supports the creators, their artistic expression and opinion. In this sense it is a unique institution in Slovakia.

In the 22 years of its existence, Štúdio tanca has played 1.400 performances, more than 350 of them on tour in Slovakia and abroad and has presented its pieces to a total audience of 120.000. The ensemble regularly appears in venues locally and it has represented Slovakia on prestigious international festivals in the Czech Republic, Poland, Hungary, Bosnia and Hercegovina, Russia, Germany, Italy, Belgium, France, Switzerland, Egypt, Japan, India, Panama and the Dominican Republic.

The company has been praised for its unique artistic profile and is a recipient

of the Mayor of Banská Bystrica Award and the Award of the Minister of Culture among others. The latest accolade is the Dosky Award in the category of outstanding dance creation for the creators and the production 3x20 Women. In the current season the company boasts a strong ensemble of dancers from three continents.

Foto: Martin Dubovsky

MUŽ BEZ ULASTNOSTÍ

Koncept, réžia, hudba | Concept, Direction, Music: Jozef Vlk

Choreografia | Choreography: Stanislava Vlčeková

Scéna | Stage: Ján Ptačin

Svetelný dizajn | Light Design: Ján Čief

Kostýmy, vizáž | Costumes, masks: Andrea Pojezdálová

Účinkuje Umelecký súbor DŠT | Performed by the ensemble of Štúdio tanca: Ulrich | Bartosz Przybylski (Poľsko), Klarissa | Laura Carolina Garcia (Čile), Walter | Tibor Trulík (Slovensko), Bonadea | Michaela Mirtová (Slovensko), Arnheim | Jason Yap (Malajzia), Diotima | Julie Charalambidou (Cyprus)

Námet románu súvisí pôvodne s rozpadom rakúsko-uhorskej monarchie („ironicky“ slovami Musila akejsi Kakania), v našom prípade ide ale o fiktívny, aktualizovaný rozpad o necelé storočie neskôr, v úplne inej dejinnej nekonkretizovanej súvislosti.

Hlavná vec v románe nie je to, čo bolo povedané, ale o čom sa mlčí.

Svet, v ktorom sa v inscenácii jednotlivé postavy pohybujú, je pestrým kaleidoskopom, ktorý v niečom pripomína žraločí žalúdok, v ktorom sa odohráva trávenie postáv najrôznejšieho typu. Postavy nevedia udržať svoju identitu a nedokončujú svoje akcie – fragment prevláda nad celkom.

Literárny dej v podstate absentuje, protagonisti viac jednú než myslia (v románe to je naopak, ale znamená to to isté). Protagonisti majú akúsi fiktívnu podobu, pohybujú sa akoby za nejakou temnou doskou, vynárajú sa skôr než začnú jednať, a miznú v okamžiku, keď na nich zabudneme.

„Pravda nie je kryštál, ktorý je možné strčiť do vrečka, ale je nekonečnou tekutinou, do ktorej človek spadne.“ (Robert Musil)

Povestný Musilov esejizmus umožňuje „akoby“ dávať si pozor na subjektívne a osobné, nezodpovednosť a nedotiahnutosť. Esejizmus umožňuje ironický prístup k sebe samému, pretože bez ironie nie je možné uchopiť substanciu epochy, ktorej predstavitelia zahnali svet do imperialistickej vojny (v prípade predlohy), ktorá hodnoty predvojnového sveta odhalila ako lož a podvod.

Muž bez vlastností je ironicko-deziluzívna panoráma modernej spoločnosti a jej myslenia.

The topic of the novel is the decline of the Austro-Hungarian monarchy (“ironically” in Musil’s words Kakania), in our case a fictitious decline of the society a century later, in an entirely different unspecified context.

The main thing in the novel is not what is said, but what remains unsaid.

The world is a bright kaleidoscope resembling a shark’s stomach, in which all sorts of characters are being digested. The characters fail to keep up their identity and to complete their actions – the fragment prevails over the entirety. A plot is missing, the protagonists do rather than think (it is the opposite in the novel, yet it is the same). The protagonists have a fictitious form, they seem to be moving behind a dark plane, appearing before they act and disappearing in the moment we forget them.

“The truth is not a crystal that you one put in one’s pocket, but rather an endless liquid one falls into.” (Robert Musil)

Musil’s famous essayism allows us to watch out for the individual and the personal, for irresponsibility and raggedness. It allows for an ironic approach to oneself, because without irony, the substance of the epoch cannot be grasped. An epoch upon which its representatives had brought an imperialistic war that unmasked the values of the prewar world as false and pretentious.

Man Without Qualities is an ironic and disillusioned panorama of the modern society and its thinking.

Máté Mészáros (Maďarsko | Hungary)

27. september 2020, 17.30 hod. | 27th September 2020 at 17.30

Foyer Slovenského národného divadla | Slovak National Theater Foyer

MÁTÉ MÉSZÁROS

Máté Mészáros absolvoval Maďarskú tanečnú akadémiu v roku 1999. Po troch rokoch v súbore Szeged Contemporary Ballet tancoval vo viacerých európskych súboroch (Carte Blanche – Nórsko, Lanonima Imperial – Španielsko, Ultima Vez – Belgicko). Spolupracoval s choreografmi ako Ohad Naharin, Sharon Eyal, Amanda Miller, Myriam Naisy a Wim Vandekeybus. Po úspešnej medzinárodnej kariére tanečníka sa vrátil v roku 2015 do Maďarska. Vlastné projekty produkuje v spolupráci s SIN Arts Centre (*Hinoki* 2014, *United Space of Ambivalence* 2018, *Mechanics of Distance* 2019). Tvorí tiež pre mnohé maďarské súbory a robí workshopy na celom svete. Jeho tvorba bola prezentovaná na ImPulsTanz Festival Vienna (Rakúsko), Next Festival Kortrijk (Belgicko), New Dance Festival Beijing (Čína), Summer Intensive Festival (Portugalsko), at.tension Festival (Nemecko), Gdanski Festiwal Tanca (Poľsko), Győr International Dance Festival a v Trafó House of Contemporary Arts Budapest (Maďarsko).

MÁTÉ MÉSZÁROS

Máté graduated at the Hungarian Dance Academy in 1999. After 3 years at the Szeged Contemporary Ballet he has worked at various European companies (Carte Blanche – Norway, Lanonima Imperial – Spain, Ultima Vez – Belgium). Amongst others he worked with Ohad Naharin, Sharon Eyal, Amanda Miller, Myriam Naisy and Wim Vandekeybus. After his long international career as a dancer he returned to Hungary in 2015. His own projects are produced in cooperation with SIN Arts Centre (Hinoki 2014, United Space of Ambivalence 2018, Mechanics of Distance 2019). He is choreographing also for various Hungarian companies, has a worldwide practice in giving workshops. His works were presented at ImPuls Tanz Festival Vienna (AU), Next Festival Kortrijk (BE), New Dance Festival Beijing (CHN), Summer Intensive Festival (PT), at.tension Festival (GER), Gdanski Fetiwal Tanca (PL), Győr International Dance Festival (HUN), Trafó House of Contemporary Arts Budapest (HUN).

MECHANICS OF DISTANCE

Choreografia a koncept | Choreography and concept:

Máté Mészáros

Tvorcovia – tanečníci | Creator-performers: Jenna Jalonon, Máté Mészáros, Zsófia Tamara Vadas

Hudba | Music: Áron Porteleki

Konzultant | Consultant: Tamás Bakó

Produkcia | Producer: SIN Arts Centre

Inscenácia vznikla s podporou Zoltán Imre Programme Národného kultúrneho fondu. Premiéra: Národné divadlo tanca, Budapest, 26. mája 2019. Choreografia je súčasťou Aerowaves 2020 Spring Forward

The production was realized with the support of the Zoltán Imre Programme of the National Cultural Fund. Premiered at the National Dance Theatre, Budapest, 26 May 2019. The choreography is part of the Aerowaves 2020 Spring Forward selection.

Predstavenie je site-specific choreografiou pre troch tanečníkov a hudobníka, ktoré sa uvádza v otvorenom zastrešenom priestore ako výstavná hala, lobby, verejný priestor. Diváci sledujú performerov vo vzdialenosti, ktorá im vyhovuje. Predstavenie je vždy prispôsobené špecifickému priestoru a lokácii, v ktorej sa uvádza.

Mechanics of Distance sa sústreďuje na umiestnenie statických a pohybujúcich sa tel v priestore, natlačeníu pasujúcich a nepasujúcich systémov do priestoru a skúmanie vzdialenosti medzi telami. Na ilustráciu problematiky je nástrojom choreografa hľadanie správneho gesta, transformovanie abstrakcie do fyzického tela.

„Choreografia predstavuje variácie stretnutí tel v priestore simulujúcich voľnú interpretáciu. Epizodické udalosti čerpajúce zo sociálnych a osobných kontextov reprezentujú emocionálne, morálne alebo intelektuálne situácie. V Mészárosovej choreografii sa priama, hmatateľná spojitosť a blízkosť stretajú s vyššou, vážnou dimenziou a získavajú politický rozmer s cieľom hľadať odpovede na otázku, ako ďaleko sa dajú

posunúť hranice tanca, aký potenciál má špecifická, málo preskúmaná (infra) štruktúra a aké sú nekonečné dimenzie experimentovania a otvoreného priestoru, ktorý čaká na to, aby ho preskúmali?“

The show is a site specific choreography for three dancers and a musician to be performed in a roofed, open space, ie.: exhibition halls, lobbies, public space. The audience follow the performers in the space at a proximity of their choice. Each time it is performed, the piece is adapted to the specific space and location.

Mechanics of Distance focuses on positioning static and moving bodies in space, cramming matching and mismatched systems into it and examining the distance between bodies. To illustrate this problematics, the choreographer's tool is to find the right gesture, the translation of abstraction to physical body.

“The piece presents encounter-variations of bodies in space stimulating free interpretation. Episodic events drawn from social and personal contexts represent emotional, moral or intellectual situations.’... in Mészáros’ choreography the direct, tangible togetherness and closeness meet a more elevated, solemn dimension, and supplemented by a more political dimension with the aim of finding an answer to the question of how far the limits of dance can be extended, what potentials are underlying a specific, poorly exploited (infra) structure and what the endless dimensions are of experimentation, the open space waiting to be explored?“

(Dorottya Albert, szinhaz.net)

MINISTERSTVO VONKAJŠÍCH EKONOMICKÝCH VZŤAHOV
A ZAHRANIČNÝCH VECÍ MAĎARSKA

Balassiho inštitút
Maďarský inštitút
v Bratislave

go plastic (Nemecko | Germany)

22. október 2020, 16.00 a 17.00 hod. | 22nd October 2020 at 16.00 and 17.00

Trnavské mýto pred Tržnicou | Trnavské mýto in front of the Market Place

GO PLASTIC

je súbor z Drážďan, ktorý pôsobí ako nezávislý kolektív na rôznych performatívnych tanečných a pohybových projektoch pre špecifické priestory. Umelecké konštelácie sa rôznia v závislosti od konceptu a umožňujú súboru skúmať nové oblasti.

ALEXANDRA BÖRNER

Alexandra absolvovala štúdium konceptuálneho módného dizajnu na Burg Glebichenstein v roku 2017. V roku 2016 pracovala ako kostýmová výtvarníčka pre skupine Wife na projekte Niny McNeely *Enter the Cave* a ako nezávislá dizajnérka pre Saru Sachs v Los Angeles. V roku 2015 bola asistentka scénografa pre Saru Sachs a Peaches pre jej hudobné video *Free Drink Ticket* (Los Angeles | Mexiko). Od roku 2018 spolupracuje na rôznych projektoch so súborom go plastic, vrátane *phase2phase2.0*, *Motel Vibes* a najnovšie *We're used to being darker*.

CINDY HAMMER

Cindy začala študovať tanec na škole Palucca v Drážďanoch v roku 2000. V roku 2009 získala grant Arnhold-Esther-Seligmann, v roku 2010 ukončila štúdium. Spolupracovala s choreografmi ako Emily Molnar, Yuval Pick, Amanda K. Miller, Rosie Herrera, Yeona Yu, Romy Schwarzer, Charles Washington, Paula Rosolen, Anna Till a Joseph Hernandez. Spoločne s hudobníkom Siggy Bloomsom založila umelecké duo GO PLASTIC v roku 2010, ktoré v roku 2012 s kolegyňou Susan Schubert pretransformovala na tanečný súbor go plastic. Bola hosťujúcou tanečnicou v BELACQUA Tanztheater Wasserburg am Inn, Avatara Ayuso Company, Rosie Herreras Dance Theater, shot AG, the guts company a Haptic Hide. V roku 2013 získala cenu Arras nadácie Hanna Johannes Arras Foundation for the Promotion of Arts and Culture. Od jari 2016 je spoločne so súborom go plastic členkou HELLERAU – European Center for the Arts v Drážďanoch. Od roku 2011 sa angažuje v lokálnej umeleckej scéne a je aktívnou členkou miestnej tanečnej siete.

JOSEPH HERNANDEZ

Americký tanečník a choreograf študoval na School of American Ballet v New Yorku. Po angažmánoch v Les Ballets de Monte Carlo, Royal Ballet of Flanders, Ballet Austin a New York City Ballet sa v roku 2014 stal členom súboru Semperoper v Drážďanoch. Svoju vlastnú tvorbu prezentoval v Semperoper a vo Festspielhaus Hellerau v Drážďanoch aj v Joyce Theater v New Yorku. So súborom go plastic spolupracuje od roku 2015

BENJAMIN SCHINDLER

Benjamin je absolvent Academy of Media Arts v Kolíne. Od roku 2010 vytvára virtuálne scény pre operu, koncerty a tanečné predstavenia pre nezávislé tanečné súbory v Drážďanoch (go plastic, the guts company, Theater La Lune, Annette Jahns, Demian Kappenstein). Ako režisér a kameraman natáčal filmy v Indii, v Gambii, Anglicku, Španielsku a USA. Svoje diela produkuje v produkčnej spoločnosti zeitgebilde. So súborom go plastic spolupracuje od roku 2013. Žije a pracuje v Drážďanoch a v Berlíne.

KATARÍNA MALÍKOVÁ

Katarína študovala hru na klavír a kompozíciu. Jej hudba stavia na výraznom vokále širokého ambitu. Navonok étericky pôsobí, no plná šeliem – taká je aj jej hudba. Krehká a páľčivá a hneď na to divá a drsná, s temnou predtuchou. Neo-classical, minimal synth-pop s prvkami experimentu, glamrocku, retra 70. a 80. rokov, založená na slovenskej ľudovej a popovej tradícii, s klasickým skladateľským a interpretáčnym remeslom. Zaujme hudobne, aj vizuálne – goticky minimalistická, nenápadná a zároveň plná expresie a drámy. Jej hudba je ako film noir s občasnými trpkoslakými momentami.

SILVIA SVITEKOVÁ

Silvia je výraznou tvárou mladšej generácie súčasných tanečníkov na Slovensku. Je absolventkou študijného plánu Tanečné divadlo a performancia na VŠMU a v súčasnosti pokračuje v štúdiu tanečného umenia na VŠMU. Je členkou združenia Platforma pre súčasný tanec (PLAST) a MimoOs. Počas štúdia spolupracovala s viacerými tvorcami, ako napr. Sonja Pregrad, Juraj Korec, Petra Fornayová, Marta Poláková,

Eva Priečková a Maja Štefančíková. V rámci bakalárskeho štúdia vytvorila viaceré minisóla, pričom aktívne hráva sólo Pamäť betónu s ktorým stihla hosťovať na viacerých festivaloch na Slovensku a tiež získať cenu Gala Art Moves 2018.

KAROL REGECI

Multižánrovo zameraný tanečník, ktorý začínal v štýloch streetdance ako sú hiphop, house či breaking. Chcel sa však posúvať ďalej a dnes je študentom choreografie na VŠMU v Bratislave, no tiež ho môžete vidieť v tituloch divadla Nová Scéna v Bratislave či z iných produkcií v shows, muzikáloch alebo rôznych eventov.

GO PLASTIC

The go plastic company, based in Dresden works as a free collective on diverse performance projects with the focus on dance and movement for performance spaces and in this project, as a first, in and for the public space in this size. The artistic constellations vary for conceptual reasons and allow us to conquer new areas.

ALEXANDRA BÖRNER

Alexandra completed her Master in Conceptual Fashion Design at Burg Giebichenstein in 2017. In 2016 Alexandra Börner worked as a costume designer for the performance group Wife around Nina MCNeely "Enter the Cave" and as a freelance designer for Sara Sachs in Los Angeles, 2015 as an assistant stage designer for Sara Sachs and Peaches for her music video "Free Drink Ticket" (Los Angeles | Mexico). Since 2018 she has been collaborating in various projects with the go plastic company, including "phase2phase2.0", "MOTEL VIBES" and most recently in "We're Used to Being Darker".

CINDY HAMMER

Cindy began studying stage dance at the Palucca University of Dance Dresden in 2000. In 2009 she received the Arnhold-Esther-Seligmann grant. 2010 diploma in stage dance. She has worked with choreographers such as Emily Molnar, Yuval Pick, Amanda K. Miller, Rosie Herrera, Yeona Yu, Romy Schwarzer, Charles Washington, Paula Rosolen, Anna Till and Joseph Hernandez. Together with the musician Siggý Blooms, she founded the artist duo GO PLASTIC in 2010, which she transformed with her colleague Susan Schubert into the dance company go

plastic company in 2012. She was a guest dancer at the BELACQUA Tanztheater Wasserburg am Inn, the Avatara Ayuso Company, Rosie Herreras Dance Theater, shot AG, the guts company and Haptic Hide. In 2013 she received the Arras Award 2013 from the Hanna Johannes Arras Foundation for the Promotion of Art and Culture in Dresden. Since spring 2016 she has been an associated artist with her company go plastic company in HELLERAU - European Center for the Arts. Since 2011 until today she is very engaged in the local art scene and an active member in the local dance network.

JOSEPH HERNANDEZ

The American dancer and choreographer received his ballet training at the School of American Ballet in New York. After engagements at Les Ballets de Monte Carlo, the Royal Ballet of Flanders, the Ballet Austin and the New York City Ballet, he was engaged at the Semper Opera in Dresden in 2014. His own works have been shown at the Semper Opera, the Festspielhaus Hellerau and the Joyce Theater New York, among others. He has been working with go plastic since 2015.

BENJAMIN SCHINDLER

Benjamin is a graduate of the Academy of Media Arts Cologne. He graduated in media arts in 2012 with a diploma. Since 2010 he has been designing virtual stage sets for opera, concerts and dance for groups in the Dresden independent scene (including go plastic, the guts company, Theater La Lune, Annette Jahns, Demian Kappenstein). As a director and cameraman, he has made artistic films in India, The Gambia, England, Spain and the USA. He bundles his work in the production company zeitgebilde. Benjamin has been associated with the go plastic company since 2013. He lives and works in Dresden and Berlin.

KATARÍNA MALÍKOVÁ

Katarína studied classical piano and composition. Her music builds on a distinct vocal with a wide ambit. Ethereal on the surface, but full of beasts – as is her music. Fragile, pressing and immediately wild and harsh, with a gloomy premonition. Neo-classical, minimal synth-pop with elements of experiment, glam rock, retro of 70 s and 80 s, based on both Slovak folk and also pop tradition, with a classical craft of a composer and performer. Gothic and minimalistic, inconspicuous, as well as full of expressiveness and drama at the same time. Her music is as a film noir with occasional bittersweet moments.

SILVIA SVITEKOVÁ

Silvia is a noticeable face of the young generation of contemporary dancers in Slovakia. She is a graduate student of the study plan of Dance Theater and Performance at the Academy of Performing Arts in Bratislava and is currently studying a master degree of the program in the Dance Art. She is a member of the Platform for Contemporary Dance (PLAST) and MimoOs. During her studies, she collaborated with several performers, directors and dancers, just to name a few: Sonja Pregrad, Juraj Korec, Petra Fornayová, Marta Poláková, Eva Priečková and Maja Štefančíková. As part of her bachelor's studies, she created several solo performances, the most characteristic is called Memory of Concrete, which was presented in several Slovak dance festivals and also won the Gala Art Moves 2018 Award.

KAROL REGECI

Multi styles oriented dancer, who began to dance in styles like streetdance, hip-hop, house or breaking. He wanted to move forward and nowadays he is studying choreography at The Academy of Performing Arts in Bratislava, you can see him in productions of Nova Scéna Theatre as well s other shows, musicals or events.

ASPHALTWORLDS

Účinkujú | Performed by: Cindy Hammer, Joseph Hernandez, Silvia Sviteková, Karol Regeci

Hudba | Music: Katarína Malíková

Výtvarníčka | Visual Artist: Alexandra Börner

Film, umelecká dokumentácia | Film, Artistic Documentation: Benjamin Schindler

Podpora, konzultant | Support, Consulting: Frauke Wetzel

Projekt *asphaltworlds* sa v troch formátoch zaoberá rôznymi tematickými aspektmi, tézami a hodnotami, ale aj spoločenským vnímaním života na ulici, jeho výzvami, nárokmi a obmedzeniami. V rôznych umeleckých konšteláciách súbor spolupracuje s rôznymi partnermi a vytvára interdisciplinárne performatívne formáty vytvorené pre verejný priestor, ktoré umožňujú venovať sa téme z rôznych uhlov pohľadu.

Trilógia o živote bez strechy na hlavou by mala klásť otázky a otvárať témy, byť prežívaná a zanechať stopu.

Prvou časťou trilógie je spolupráca so Societätstheater Drážďany. V tejto prvej časti trio performerov skúma a vyvíja umelecký materiál založený na spoločenských konvenciách, pouličných kódoch a aranžmánoch tela. Projekt vyvinuli a tancujú Caroline Beach, Cindy Hammer a Joseph Hernandez, live-zvuky skomponoval Johannes Till a výtvarný materiál je dielom Enrica Suttera. Režirovala Susan Schubert, konzultovala Frauke Wetzel.

Druhá časť série sa uskutoční v októbri 2020 v mestách Drážďany, Budapešť, Praha, Bratislava, Viedeň a Brno, umelecký materiál bude navrhnutý, testovaný a zdieľaný počas krátkych návštev. Na miestach ako parky, vlakové stanice, mosty a pasáže bude čoraz väčšia skupina umelcov skúmať a testovať rôzne performatívne formáty a ich vplyvy a účinky. Počas štyroch týždňov bude tím chodiť, uskutočňovať fyzické a choreografické intervencie vo verejných priestoroch, dokumentovať ich a vytvárať katalóg skúseností. Druhá časť sa tematicky zaoberá otázkou: aké prostredie hľadáte a sami vytvárate? Nomádstvo ako skúška prežitia: otváranie a obsadzovanie nových, nedokončených, zničených, ruinovaných, slobodných, zachovaných priestorov. Vždy v pohybe, vždy hľadajúc „správny“ úkryt, vždy len dočasne.

Tretia časť bude realizovaná ako koprodukcija s HELLERAU – European Center for the Arts v lete 2021.

Predstavenie súboru go plastic company podporili a poskytli financie: TANZPAKT Dresden, Trafo Budapest, KULT Festival Ústi nad Labem. Kultúrna nadácia slobodného štátu Sasko. Spolufinancované z daňového fondu na základe rozpočtu určovaného členmi parlamentu Slobodného štátu Sasko. S láskavou podporou TENZA Dresden.

The project asphaltworlds deals in three different formats thematic aspects, thesis and values, and also the societal perception of the life on the streets, its challenges, deprivations and demands. In various artistic constellations the company collaborates in those three parts with different partners and drafts interdisciplinary performance formats in and for the public space, to look at the subject from different angles.

The trilogy about a life without a roof over ones head shall challenge and open up, should be experienced and will last.

The trilogy kick-off is the cooperation with the Societaetstheater Dresden. In this first part a performative trio with installative character is going to research and develop artistic material based on social conventions, street codes and body arrangements. Developed and performed by the artists: Caroline Beach, Cindy Hammer and Joseph Hernandez, with live-sounds composed by Johannes Till and with visual materials by the artist Enrico Sutter. Artistic Directed by Susan Schubert and supported by project consultant Frauke Wetzel.

Second part of the series will take part in October 2020. In the cities of Dresden, Budapest, Prague, Bratislava, Vienna and Brno, artistic materials will be designed, tested and shared in the form of short stays. In places such as parks, train stations, bridges and in passages, the ever-growing group of artists tests and researches various performance formats and their impacts and effects.

During the 4 weeks, the team will be walking, venturing physical and choreographic interventions in public space, documenting them and creating a catalog of experiences. The second part thematically deals with life outside: which environment do you look for and create yourself? Nomadism as a (surviving) draft of life: opening up and occupying new, semi-finished, broken, ruined, free, preserved spaces. Always on the go, always looking for the "right" shelter, always temporary.

The third part will be realized in co-production with HELLERAU - European Center for the Arts in summer 2021.

A production of the go plastic company. Funded and supported by TANZPAKT

Dresden, Trafo Budapest, KULT Festival Ústi n.l. Cultural Foundation of the Free State of Saxony. This measure is co-financed by tax funds on the basis of the budget decided by the members of the Saxon State Parliament. With the kind support of TENZA Dresden.

www.goplasticcompany.de

Marija Slavec (Nemecko | Germany)

12. október 2020, 11.30 hod. | 12th October 2020, at 11.30

Vysoká škola múzických umení | Academy of Performing Arts

SÚČASNÝ TANEC

Marija Slavec sa bude venovať posilneniu tela, zvyšovaniu flexibility a agility prebúdzaním našich zmyslov a predstavivosti. Prostredníctvom riadenej a štruktúrovanej improvizácie sa budeme snažiť objavovať fyzické slabosti a miesta bez citu a hľadať spôsoby, ako ich eliminovať.

CONTEMPORARY DANCE

In class Marija Slavec is going to work on strengthening the body, adding flexibility and agility by waking up our senses and imagination. Through guided and structured improvisation she will try to raise the awareness of physical weaknesses and numb areas and try to find ways of their elimination.

Marija Slavec sa narodila v Slovinsku. Dva roky bola členkou D.A.N.C.E (európskeho interdisciplinárneho profesionálneho programu) pod umeleckým vedením Frédérica Flamanda, Williama Forsytha, Waynea McGregora a Angelina Preljocaja. V roku 2009 sa stala členkou súboru Batsheva, kde tancovala v choreografiách Ohada Naharina a Sharon Eyal. V roku 2012 prišla do súboru Vertigo Dance Company, kde účinkovala v predstaveniach Noy Wertheim, Sharon Fridman a Anny Halprin. Od roku 2018 je členkou tanzmainz, Mestského divadla Mainz, kde mala možnosť spolupracovať s Guy Naderom, Mariou Campos, Guy Weizmanom, Roni Haver, Royom Assafom, Victorom Quijadom, Giuseppe Spotom a Pierrom Rigalom.

Od roku 2010 vyučuje techniku gaga.

MARIJA SLAVEC was born in Slovenia. For two years she was part of D.A.N.C.E. (European interdisciplinary professional program) under the artistic direction of Frédéric Flamand, William Forsythe, Wayne McGregor and Angelina Preljocaj. In 2009 she joined the Batsheva Ensemble, where she danced in Ohad Naharin's and Sharon Eyal's creations. After that she joined Vertigo Dance Company in 2012, where she danced in pieces by Noa Wertheim, Sharon Fridman and Anna Halprin. Since 2018 she is a part of tanzmainz, Staatstheater Mainz, where she got a chance to work with Guy Nader, Maria Campos, Guy Weizman, Roni Haver, Roy Assaf, Victor Quijada, Giuseppe Spota and Pierre Rigal. She has been teaching Gaga since 2010.

Linda Kepetanea & Jozef Fruček (Grécko | Greece)

16. október 2020, 9.45 hod. | 16th October 2020, at 9.45

Vysoká škola múzických umení | Academy of Performing Arts

FIGHTING MONKEY | ROOTLESSROOT

Aké hry hráš, keď chceš zostať mladý?

Získaj celkovú predstavu o vlastnostiach a myšlienkach, ktoré sme vyvinuli za posledných 15 rokov nášho projektu Fighting Monkey a nášho umeleckého výskumu.

Zažiješ hlavne „pohybové situácie“. Nezvyklé tréningové metódy, ktoré majú vyprovokovať a zvýšiť adaptívnu hodnotu našich behaviorálnych vlastností a strategického plánovania. Budeme pracovať na komplexných a väčšinou improvizovaných štruktúrach na zlepšenie vašich pohybových kvalít a zvýšenie vašej kreatívnej variability. Pomôžeme vám pochopiť základné princípy ľudského pohybu a to, ako stres a napätie ovplyvňujú naše vnímanie, správanie a akcie, a ako sa dá kreatívne adaptovať v komplexných situáciách.

Pozrieme sa aj na kreatívny proces novej choreografie ROOTLESSROOT *Stones & Bones*. Choreografiou sa snažíme vytvoriť divadelný zážitok zbavený falošných objektov. Vidíme ľudské telo v skutočných situáciách tvorby, snažíme sa, aby bol ľudský život v tomto okamihu intenzívnejší a zanechať stopu, ktorá v budúcnosti ukáže, že sme niekedy existovali.

Workshop je určený pre tanečníkov, performerov, a tým, čo sa venujú bojovým umeniam a ľuďom, ktorí majú záujem o ľudský rozvoj.

Linda Kapetanea a Jozef Fruček založili prax *Fighting Monkey*. Obaja sa profesionálne venujú umeniu, atletike a výskumu pohybu.

FIGHTING MONKEY | ROOTLESSROOT

Which games do you play to stay young?

Get an overall introduction to the qualities and ideas that we have developed over the last 15 years of our Fighting Monkey and our artistic research.

You will experience mainly "movement situations". Irregular training methods to provoke and increase the adaptive value of your behavioral traits and strategic planning. We will work on complex and most of the time improvised structures to improve your movement qualities and increase your creative variability. We will help you understand the underlying principles of human motion and how stress and pressure affects our perception, behavior and actions and how creatively adaptive you are in complex situations.

We will also delve into the creative process of ROOTLESSROOT's new piece Stones & Bones. With Stones and Bones we attempt to create a theatrical experience free of fake objects. We see the human body in actual conditions of creation, trying to make human life more dense in the present moment and to carve a mark that will prove to the future that we once existed.

The workshop addresses dancers, movers, martial artists and people who are interested in human development.

Linda Kapetanea and Jozef Frucek are the founders of Fighting Monkey Practice. They are both professionally involved in Art, Athletics and Movement Research.

LINDA KAPETANEA sa v minulosti vrcholovo venovala gymnastike. Od detstva tancovala a neskôr študovala súčasný tanec a pohyb. Už 25 rokov sa venuje výskumu tanca a výučbe rôznych skupín performerov z oblasti umenia, bojových umení a športu. Ako tanečnica vystupovala na najvýznamnejších scénach na svete. Je vedúcou postavou súčasného tanca a venuje sa podpore fyzickej kultúry ako prostriedku ľudského rozvoja.

JOZEF FRUČEK ukončil postgraduálne štúdium hlasu a pohybu v roku 2002. Odvtedy pracuje na vývoji vlastného tréningového procesu, ktorý zahŕňa štúdium bojových umení, športu, komunikácie a umenia. Viac ako desať rokov sa školil pod vedením Ľudmily Machatsovej, ktorá je pokladaná za jednu z najplyvnejších a najinovatívnejších inštruktoiek komunikácie. Od roku 2000 Jozef študuje vnútorné princípy pohybu

a jeho vzťahu k zdraviu a starnutiu pod vedením majstra Ming Wong C. Y., doktora čínskej medicíny a od roku 2002 má oprávnenie vyučovať Kao Lan Kung.

LINDA KAPETANEA has an athletic background in competitive sport gymnastics. From an early age she went on to study movement and contemporary dance. Since then, she has been involved in dance research for over 25 years educating various groups of practitioners from art, martial arts, sports. She has performed in the most - prestigious stages around the globe. Linda is a leading figure in contemporary dance who promotes physical culture as a means for human development.

JOZEF FRUČEK finished his PHD studies on Voice and Movement in 2002. Since then he has been developing movement training that includes the study of martial arts, sports, communication, and art. He was trained for over a decade under the supervision of Ludmila Machatsova who is considered one of the most influential and innovative communication trainer. Since 2000, he has been studying the internal principles of movement and their relation to health and ageing under the guidance of Master Ming Wong C.Y., doctor of Chinese Medicine and has permission to teach Kao Lan Kung since 2012.

ASOCIÁCIA BRATISLAVA V POHYBE

Bratislava in Movement Association

Asociácia Bratislava v pohybe je mimovládna nezisková organizácia, pracujúca v oblasti profesionálneho rozvoja súčasného tanca na Slovensku, ktorá bola založená v júni 2000.

Hlavnou aktivitou asociácie je medzinárodný festival súčasného tanca Bratislava v pohybe. Festival je uznávaný európskou komunitou a postupne sa stal podujatím, pozostávajúcim z rôznych aktivít. Bratislava v pohybe prezentuje inovatívny súčasný tanec a súčasne iniciuje, sprostredkúva a produkuje tanečné a multimediálne projekty a zároveň organizuje praktické workshopy a teoretické konferencie.

Cieľom asociácie je prezentácia súčasného tanca na Slovensku a v zahraničí a sprostredkovanie kontaktu s inými krajinami, vytváranie podmienok pre hodnotenie tanečnej tvorby a zlepšenie kvality informovania o aktivitách v oblasti súčasného tanca na Slovensku a v zahraničí, pôsobenie ako koproducent a iniciátor tvorby nových tanečných predstavení vytvorených pre či prezentovaných na festivale.

Dôležitým aspektom práce asociácie je snaha o pôsobenie medzi širokou verejnosťou, získavanie podpory a účasti existujúcich kultúrnych inštitúcií a médií. Doposiaľ sme sa stretli s pozitívnym ohlasom. Vysoká kvalita práce, ktorou sa festival doposiaľ prezentoval, nám získala uznanie na lokálnej, národnej i medzinárodnej úrovni.

Počas 23 rokov existencie festivalu sme uviedli 223 súborov a umelcov z 28 krajín, zorganizovali 76 sprievodných podujatí akými boli medzinárodné interdisciplinárne umelecké projekty (4), umelecko-vzdelávacie projekty (2), site-specific projekty (10), workshopy (42), prednášky (5), výstavy fotografií tanca (4), premietania (4), medzinárodné konferencie (2).

Bratislava in Movement Association (BMA) is a non-governmental and non-profit organization working in the field of Professional development of contemporary dance in Slovakia, founded in June 2000.

The main activity of BMA is the international festival of contemporary dance called Bratislava in Movement. This festival has been recognized in the greater European community and has developed into an event with several different activities. Bratislava in Movement besides presenting innovative contemporary dance productions initiates, commissions and produces dance and multimedia project as well as organizes practical workshops and theoretical conferences.

BMA aims to present Slovak contemporary dance in Slovakia and abroad and mediate its contact with foreign countries, to create conditions for evaluation of contemporary dance creation, to improve the level of information about the activities in the field of contemporary dance in Slovakia and abroad, to act as the co-producer and co-initiator of creation of new dance performances created for the festival or presented in the festival.

An important aspect of our effort is to educate general public, enlist the support and participation of existing cultural institutions and engage the media. Our past experience has been positive. The high quality of the work the festival presents has earned us recognition at local, national and international level.

In 23 years of its existence, the festival has presented 223 companies and artists from 28 countries, has organized 76 accompanying events such as international interdisciplinary art projects (4), artistic-educational projects (2), site-specific projects (10), workshops (42), theoretical lectures (5), exhibitions of dance photography (4), film screenings (4), international conferences (2).

Asociácia Bratislava v pohybe

Bratislava in Movement Association

POBOX 73, 810 00 Bratislava

festivalba@gmail.com

www.abp.sk